

LEDNICKO | VALTICKÝ
HUDEBNÍ FESTIVAL

*Hudba
z Nového světa*

20. 9. – 18. 10. 2025

X ROČNÍK

LEDNICKO VALTICKÝ
HUDEBNÍ FESTIVAL

ILUSTRACE: **Josef Anton Bauer** (1756–1831), **Franz Andreas Bauer** (1758–1840), **Ferdinand Lukas Bauer** (1760–1826) „CERCIS canadensis Lin: (...)”, from: Hortus Botanicus or Liber regni vegetabilis, plants assembled by Norbert Boccius, Prior of the Monastery of the Brothers of Mercy in Feldsberg (Valtice), Volume 12, fol. 136, 1798 LIECHTENSTEIN. The Princely Collections, Vaduz–Vienna, Inv. GR 527.12 © LIECHTENSTEIN. The Princely Collections, Vaduz–Vienna.

TEXT AUF DEUTSCH

Vážení a milí přátelé hudby,

s velkou radostí Vás vítám na jubilejním 10. ročníku Lednicko-valtického hudebního festivalu.

To, co se před deseti lety zrodilo z nadšení, víry a odhodlání, se dnes stalo nedílnou součástí kulturního života našeho regionu. Dodnes si živě vybavuji okamžik, kdy Krajský soud v Brně oficiálně potvrdil vznik našeho spolku LVHF, z. s., který se mi navždy vryl do paměti. A nejen díky tomuto formálnímu milníku. Ve stejný den se totiž narodila i naše mladší dcera Nela. S úsměvem proto říkám, že tehdy přišla na svět „dvojčata“. A já si z celého srdce přeji, aby obě děti dále rostly, zrály, a bude-li dáno, jednou překročily hranice našeho vlastního času.

Letošní ročník se nese ve znamení Ameriky. Podobně jako lichtenštejský zahradník Joseph van der Schot přivezl z Nového světa semena a rostliny do lednicko-valtických parků, letošní ročník LVHF vám přiveze umělce a skladatele s Amerikou spojené.

Festival poprvé zavítá do **Mozartova sálu brněnské Reduty**, kde uvede slavnostní **Prolog**. V české premiéře uslyšíte a uvidíte výjimečné multimediální dílo **LIFE: Cesta časem** – sugestivní hudbu **Philipa Glasse** ve spojení s dechberoucími fotografiemi přírody od **Franse Lantinga**. Z amerického Dallasu k nám zavítá vokální kvarteto **Kings Return**, jehož a cappella styl citlivě spojuje gospel, R&B i slavné filmové melodie.

A na samotný závěr jsme připravili skutečný vrchol – **premiérové vystoupení Slovenské filharmonie** na našem festivalu. Tento přední orchestr uvede slavnostní provedení Dvořákovy *9. symfonie „Z Nového světa“* – díla, které vzniklo v Americe, ale nese v sobě hluboký otisk české duše.

Nechybí ani **doprovodný program**, jehož součástí bude například přednáška věnovaná bratrům **Bauerovým**, významným malířům botanických atlasů, kteří zdobí náš letošní vizuál. Pochází z **Feldsbergu/Valtic** a jsem rád, že i touto cestou přiblížíme jejich život nejen obyvatelům ČR.

Mé upřímné díky patří všem partnerům, mecenášům a institucím, které festival podporují, i všem těm, kdo se na jeho vzniku a realizaci podíleli či podílejí doposud. Pojdme společně oslavit deset let hudby, příběhů a setkávání!

S úctou

Jiří Partyka ředitel Lednicko-valtického hudebního festivalu

30 LET INSPIRUJEME K FINANČNÍ SVOBODĚ

www.zfpgroup.cz

ZFP GROUP

#protozeZFP

Vážení příznivci hudebního umění, milí hosté,

s mimořádnou radostí se i tento rok připojujeme k Lednicko-valtickému hudebnímu festivalu, který letos slaví své jubileum – desátý ročník. Je nám ctí být opět součástí této výjimečné události, která během uplynulých let dokázala propojit špičkové hudební zážitky s jedinečnou atmosférou jižní Moravy a kulturního dědictví Lednicko-valtického areálu.

Téma letošního ročníku „Z Nového světa“ otevírá prostor pro hlubší zamyšlení i inspiraci. Odvaha vydat se za hranice známého, otevřenost novým pohledům a zároveň pevné zakořenění v hodnotách – to vše je blízké nejen hudbě, ale i naší společnosti. V ZFP GROUP vnímáme jako své poslání být průvodcem na cestě ke stabilní a nezávislé budoucnosti. Stejně jako hudba překračuje hranice jazyků a národů, i my se snažíme propojovat generace a ukazovat cestu k finanční svobodě a odpovědnému přístupu k životu.

Rok 2025 je pro nás obzvláště významný – slavíme 30 let od založení společnosti. Tři desetiletí jsme měli tu čest být partnerem statisíců klientů v České republice i na Slovensku. Tato cesta nebyla vždy jednoduchá, ale právě díky důvěře, kterou v nás lidé vložili, jsme mohli růst, vyvíjet se a i v náročných obdobích zůstat stabilním a spolehlivým partnerem. Jsme hrdí na to, že jsme za tu dobu vybudovali silnou společnost, která sdílí hodnoty odpovědnosti, partnerství, úspěchu a nadšení.

Podpora kultury, vzdělanosti a umění je nedílnou součástí našich hodnot. Věříme, že kultura zušlechťuje společnost, spojuje lidi a rozvíjí jejich vnímání světa – stejně jako finanční gramotnost rozvíjí schopnost svobodného a odpovědného rozhodování v každodenním životě. Lednicko-valtický hudební festival pro nás není jen kulturní událostí, ale také symbolem spolupráce, kontinuity a společného růstu.

Děkujeme vám, že se spolu s námi stáváte součástí tohoto výjimečného festivalu. Věříme, že hudba, která zazní v kulisách jednoho z nejkrásnějších krajinných areálů Evropy, ve vás zanechá stejně silný dojem jako v nás. Užijte si každý tón, každé zastavení, každou emoci – ať jsou tyto chvíle pro vás stejně nezapomenutelné, jako je pro nás cesta posledními třiceti lety.

S úctou a vděčností,

Jarmila a Vladimír Poliakovi

zakladatelé a hlavní akcionáři společnosti ZFP GROUP

ZFP GROUP

TEXT AUF DEUTSCH

Prezident České republiky

Petr Pavel

uděluje

ZÁŠTITU

akci

Lednicko-valtický hudební festival

20. září – 18. října 2025

V Praze dne 31. března 2025

Kulatý ročník Lednicko-valtického hudebního festivalu se nese ve znamení hudby z Nového světa. Letošní výjimečný ročník spojil americkou hudbu a umělce s historií regionu. Tak jako v minulosti putovaly do Lednicko-valtického areálu z Nového světa sazenice a semena vzácných stromů a rostlin, dnes odsud pořadatelé přivážejí krásnou hudbu. Doprovodné programy pak v rámci dílen představí unikátní herbář zachycující obrazy z celého světa dovezené právě do Valtic a do Lednice. *Symfonie č. 9 Antonína Dvořáka*, obnovená premiéra duchovní skladby původem ze zdejšího konventu Milosrdných bratří, špičkoví interpreti a orchestry domácí i zahraniční. Synergie rozličných uměleckých disciplin umocněná geniem loci vede k úchvatnému výsledku; tak, jak jsme v případě Lednicko-valtického hudebního festivalu zvyklí. A který netrpělivě očekáváme. Přeji jubilejnímu ročníku festivalu úspěch a jeho návštěvníkům a hostům intenzivní a nezapomenutelné zážitky!

Martin Baxa ministr kultury České republiky

Růst Lednicko-valtického hudebního festivalu sledujeme již od roku 2016. Přihlížíme jeho připomínkám kulturního, historického a architektonického dědictví, které náš rod v této krajině po staletí utvářel.

Festival každoročně představuje pečlivě sestavený program, který čerpá z historie jižní Moravy a propojuje ji s příběhy spojenými s naším rodem. Ať už se jedná o významné osobnosti, historické události, architektonické památky, nebo symbolické atributy, tyto motivy nacházejí své umělecké vyjádření v koncertech a doprovodných programech. Místa konání – zámky, salety, kostely a zahrady – ožívají skrze hudbu a stávají se jevištěm, které přirozeně připomíná naši historickou přítomnost a naši roli mecenášů umění a vzdělanosti.

Oceňujeme zejména to, že festival není jen koncertní akcí. Klade totiž velký důraz i na vzdělávání mladé generace. Projekty pro školy, dětské hudební a výtvarné programy a zapojení studentů do organizace festivalu přibližují kulturní dědictví novým generacím s úctou, kreativitou a péčí.

Tento růst, iniciativu a péči sledujeme s vděčností a úctou. Festival důstojně rozvíjí hodnoty, jež jsou naší rodině vlastní již po staletí.

Lichtenštejnská knížecí rodina

Vážený návštěvníci, milovníci hudby,
je mi ctí vás přivítat na jubilejním 10. ročníku Lednicko-
-valtického hudebního festivalu. Tento rok propo-
juje americkou hudbu s unikátním příběhem
našeho kraje. V krásném prostředí Lednicko-val-
tického areálu si tak můžeme užít dialog hudby,
přírody a historie naší země a „Nového světa“.
Děkuji organizátorům, umělcům i vám všem, že jste
součástí této výjimečné akce.

Přeji vám nezapomenutelné zážitky!

Jan Grolich hejtman Jihomoravského kraje

Milí přátelé jižní Moravy a příznivci klasické hudby,
děkuji jménem města Brna za „vtazení“ do úspěšného
konceptu Lednicko-valtického hudebního festivalu. Na první
pohled je Brno od unikátního krajinného komplexu poměrně
daleko. Ale druhý pohled poodhalí zajímavé spojnice
– prolog se koná v brněnském divadle Reduta, jehož
základem býval palác rodu Lichtenštejnů.

V letošním 10. ročníku přehlídky zaznějí i skladby Ericha
W. Korngolda (spoluzakladatel filmové hudby v USA se
narodil v Brně) nebo Jana Nováka (v Brně studoval a je
tam pohřbený). A lásku ke kultuře, ale i dobrému vínu
a jídlu máme také společnou. Těším se tedy spolu s vámi
na vzájemnou uměleckou intervenci. Vychutnejte si nejen
brněnský koncert, ale i celý jubilejní festival.

Markéta Vaňková primátorka statutárního města Brna

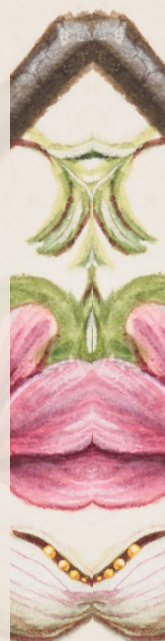
Těší mě, že program Lednicko-valtického hudebního festivalu při příležitosti svého 10. ročníku tak nadšeně vyzdvihuje hudbu a hudebníky spojující naše dvě země. Možnost zdůraznit vzájemnou a společnou hudební historii se odehrává v jedinečném prostředí, které harmonicky souzní se skladbami a umělci.

Již samotný zahajovací koncert ukáže, jak pevně jsou naše hudební tradice spjaty – dirigent Francesco Lecce-Chong povede Janáčkovu filharmonii Ostrava a společně provedou posluchače nezapomenutelnou cestou po skladbách Leonarda Bernsteina a George Gershwin. V této cestě pokračuje klavíristka Rachel Breen, která provede posluchače dějinami americké hudby, včetně tvorby Antona Philippa Heinricha narozeného v českých zemích.

Tleskám Škampovu kvartetu za provedení děl skladatelky Caroline Shaw, držitelky Pulitzerovy ceny a ceny Grammy, a Orchestru Berg, který v Mikulově posluchačům připraví dílo slavného Philipa Glasse. Zlaté dědictví americké hudby budou dále reprezentovat hlasy Kings Return a Martinů Voices, kteří se podělí o jedinečné tradice spirituálů, což je další ukázka toho, že Lednicko-valtický hudební festival dbá na dramaturgickou rozmanitost a kreativitu.

Těšíme se na další rok výjimečných představení hudby z Nového světa na Moravě – i tak symbolicky totiž stavíme na hlubokých a pevných základech kulturní vzájemnosti.

Dale Kreisher rada pro tiskové a kulturní záležitosti Velvyslanectví USA v České republice

S velkou radostí a hrdostí vítáme izraelského klavíristu Borise Giltburga, který zahajuje letošní jubilejní 10. ročník mezinárodního Lednicko-valtického hudebního festivalu.

Je již tradicí a zároveň pro nás ctí, že se v rámci festivalu prezentují izraelští hudebníci. Je to nejen důkazem blízkého přátelství mezi Českou republikou a Izraelem, ale ukazuje to i sílu hudby a kultury budovat mosty mezi národy a otevírat srdce. Děkujeme organizátorům za jejich vřelé přijetí a otevřenost.

Roni Abramson zástupkyně velvyslankyně Státu Izrael v České republice

„Hudba z Nového světa“ je název letošního – X., tedy jubilejního ročníku Lednicko-valtického hudebního festivalu. Každý rok obdivuji fantazii organizátorů tohoto jedinečného hudebního počínu, že dokáží vždy originálním způsobem propojit historii regionu s aktuálními, nadčasovými či jinak zajímavými motivy.

Letos je to tedy propojení americké hudby a umělců s dějinami a podmanivou krásou moravského jihu. Knížecí lichtenštejnský zahradník Joseph van der Schott, který pečlivě vybíral a přes Atlantik přivázel semena a mladé stromky, neměl tu možnost, kterou máme my, vidět své dílo rozsochaté a vzrostlé do nádherné krajinářské kompozice. Než mohutný strom vyroste, trvá to celé dekády.

S hudbou je to jiné. Notový zápis lze oživit rychleji, než vyroste strom. Není třeba čekat desítky let. Hudební skladatelé měli a mají možnost slyšet harmonii tónů, které vytvořili, prakticky okamžitě. A tak se i my můžeme těšit na hudbu, pro kterou není žádný oceán příliš široký a hory příliš vysoké, aby nedokázala oslovit a dotknout se lidských srdcí, otevřených vnímání krásy a harmonie na tom či onom jeho břehu.

Letošnímu ročníku Lednicko-valtického hudebního festivalu a tím i nám všem přeji spoustu krásných uměleckých zážitků, které projasní dny nadcházejícího podzimu září nehasnoucí krásy umění.

Daniel Herman honorární konzul Lichtenštejnského knížectví v České republice

Letos slavíme významné výročí – uplynulo už deset let od chvíle, kdy jsme se tehdy jako jediný sponzor postavili za tento festival. Tehdy šlo o sen zakladatele, který si přál vybudovat festival s mnohaletou tradicí a kvalitou srovnatelnou se světovými hudebními počiny – a můj otec v něj věřil od úplného začátku. Nadšení a vize těch dvou nás jako rodinu přivedly na tuto cestu, kterou s hrdostí podporujeme dodnes.

Jako česká rodina si hluboce vážíme svých kořenů, kultury a tradic. Právě proto je pro nás letošní ročník výjimečný – festival vzdává hold americké hudbě. Dnes žijeme ve Spojených státech a toto propojení dvou světů, které mě formovaly, je pro mě osobně velmi silné a dojemné.

Možná se opakuji – říkám to vlastně každý rok. Ale víte co? Je to tak v pořádku. Protože právě o tom tenhle festival je. O opakování v tom nejlepší smyslu – o vytrvalosti, kontinuitě a zachovávání hodnot, které mají smysl. O víře, která trvá. V dnešním neklidném světě, plném nejistot a rozdělení, je hudba jednou z mála věcí, která nás dokáže spojit – napříč kulturami, generacemi i hranicemi. To je přesně to, čemu věřil můj otec a čemu věříme dodnes i my.

Rádi bychom také vyjádřili hluboké uznání zakladateli festivalu Jiřímu Partykovi. Bez jeho odhodlání, tvořivosti a vytrvalosti by se tento odvážný sen nikdy neproměnil ve skutečnost. Jeho práce a vytrvalost vytvořily tradici, která dnes spojuje tolik z nás – a my jsme poctěni, že jsme u toho od samého začátku.

Děkujeme, že jste s námi i letos. Přejeme vám čas plný nezapomenutelné hudby, nových přátelství a sdílené radosti.

Užijte si každou notu,

Monika Vintříková CEO ALBAform & Honorární konzulka ČR v Atlantě

Vážení milovníci klasické hudby,

jsem velice potěšen, že Vás mohu jménem města Valtice pozdravit v souvislosti s konáním již 10. ročníku Lednicko-valtického hudebního festivalu. Tento festival se díky organizátorům dostal mezi elitu nejvýznamnějších kulturních akcí v naší zemi v oblasti vážné hudby. Letošní ročník kromě 11 koncertů opět nabízí i velice pestrý doprovodný program. Součástí tohoto doprovodného programu jsou také přednášky, které svou pestrostí témat jistě zaujmou nejednoho posluchače.

Jedna z přednášek je o tvorbě valtických rodáků, bratří Bauerů. Pan Norbertus Adamus Boccus, převor valtického konventu Milosrdných bratří, lékař a botanik, v chlapcích rozpoznal mimořádný talent a výtvarné nadání. O to víc jsem potěšen, že se připravuje dětmi tvořená první česky psaná kniha o tak světově významných rodácích z našeho města Valtice.

Dovolte mi popřát letošnímu festivalu klidný průběh a všem návštěvníkům, a stejně tak i účinkujícím, hluboký umělecký zážitek.

Aleš Hofman starosta města Valtice

Vážení příznivci klasické hudby,

ředitel festivalu neklamal a opět vybral zajímavé tematické zaměření festivalu pro jubilejní X. ročník – spojení americké hudby a umělců s historií a krásou Lednicko-valtického areálu. Místo dovozu stromů a semen z Ameriky, jak to činil lichtenštejnský zahradník Joseph van der Schot, přiveze festival špičkové americké umělce a hudbu skladatelů spojených s touto zemí.

Jsem rád, že jeden z koncertů se opět již tradičně koná u nás v Břeclavi, na bývalém loveckém záměčku Lichtenštejnů, na Pohansku.

Přeji všem návštěvníkům hluboký, umělecký zážitek.

Svatopluk Pěček starosta města Břeclav

Vážení přátelé LVHF,

když koncem 19. století kníže Jan II. z Lichtenštejna pověřil svého zahradníka Josepha van der Schotta, aby pro budovaný areál dovezl stromy a semena z Ameriky, jistě netušil, že se tento pokyn stane inspirací pro dramaturgii hudebního festivalu.

Přelom září a října, kdy festival probíhá, je obdobím, v němž naplno vyniká tzv. malířská a výtvarná kompozice našeho unikátního areálu. Pokud se tato malebnost přírody doplní malebností zvuku, dojde k naplnění myšlenek a vizí, s nimiž rod Lichtenštejnů krajinu v okolí svých sídel upravoval. Panu Partykovi a jeho týmu se toto propojení daří realizovat ve stále vyšší kvalitě.

Letošní jubilejní 10. ročník Lednicko-valtického hudebního festivalu nám ze Severní Ameriky přiváží špičkové interprety a hudbu skladatelů spojených s touto zemí. Výjimečný je také širokou nabídkou doprovodných akcí pro veřejnost i pro stovky žáků škol.

Přeji festivalu ničím nerušený průběh a návštěvníkům hluboké umělecké a společenské prožitky.

Stanislav Straškrába starosta obce Lednice

Vážení přátelé a příznivci Lednicko-valtického hudebního festivalu,

s nesmírnou radostí a očekáváním se těším na letošní jubilejní 10. ročník LVHF, který nabídne hudební výlet do Nového světa.

Mikulov je již tradiční součástí tohoto jedinečného kulturního setkání plného nezapomenutelných koncertů, výstav a obohacujících přednášek v malebném Lednicko-valtickém areálu a v našem městě. Festivalový program letošního ročníku je mimořádně bohatý a rozmanitý a věřím, že si v něm každý návštěvník najde to své.

V jedinečném prostředí mikulovského zámku se můžete těšit na výjimečný koncert, který bude vyprávět příběh. Orchestr BERG s díly legendárního Philipa Glasse je zárukou hlubokého a emotivního zážitku, který oslovuje přímo lidskou duši.

Věřím, že společně nejenom v Mikulově, ale po celý festival zažijeme chvíle plné hudební krásy, radosti, inspirací a objevování. A celému LVHF a týmu, který stojí za jeho realizací, patří moje velké díky a přání úspěchu.

Jitka Sobotková starostka města Mikulov

Vážení příznivci krásných tónů, letošní, již 10. ročník Lednicko-valtického festivalu přináší další unikáty krásné hudby. Propojuje malé městečko Valtice s celým světem. Prostřednictvím bratří Bauerů, kteří jsou známí více v zahraničí než u nás, vnímáme kulturu jako celek, který ovlivňuje náš život. A stejně jak bratři Bauerové obohatili výtvarné umění naprosto bezkonkurenčním dílem herbářů, tak i další osobnosti, spolubratři našeho valtického konventu, přispěli hudební sbírkou ve valtickém konventu. Jsem rád, že LVHF překračuje hranice hudby a spojuje krásu kultury jako takové. Že i upozorňuje na naši národní hrdost, protože i na našem území vyrostlo mnoho velkých osobností. Když Bůh stvořil svět, viděl, že je to dobré. V rámci celého LVHF můžeme Bohu děkovat za dary a krásu, kterou nám mnozí zanechali, ač již nejsou mezi námi. Můžeme děkovat i umělcům, kteří nám zprostředkují tu krásu tónů. Na tak krásném místě, jako je Lednicko-valtický areál. Kéž nám všem Pán žehná!

Br. Martin Macek OH převor konventu Hospitálského řádu sv. Jana z Boha – Milosrdných bratří v Brně

Bratři Bauerové: Rozmanitost živých organismů

TEXT AUF DEUTSCH

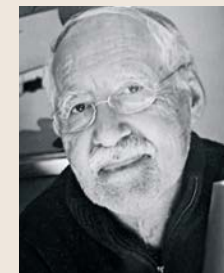

Důvodů k návštěvě kulturní krajiny Lednicko-
-valtického areálu je mnoho: návštěvníci
se mohou kochat upravenou krajinou,
pozorovat rozmanitou flóru a faunu a užít si
si rozmanité umělecké poklady. Některé
z nich zde byly přítomny již před 250 lety a měly trvalý
vliv na tři mladé muže, kteří se ve Valticích narodili. Byli
to bratři Bauerové: Josef (1756–1831), Franz (1758–1840)
a Ferdinand (1760–1826). Dva mladší dosáhli světového
věhlasu v oblasti botanické a zoologické ilustrace a Valtice
na ně mohou a mají být právem hrdé. Jejich díla jsou
dodnes vyhledávaná a na mezinárodním trhu s uměním
dosahují astronomických cen. Bez nadsázky lze tedy říci,
že Franz a Ferdinand Bauerovi mají pro Valtice stejný
význam jako Antonín Dvořák pro Nelahozeves, Gustav
Mahler pro Kalíštné nebo Sigmund Freud pro Příbor.
Bratři Bauerové začali brzy dokumentovat flóru a faunu
své vlasti ve stovkách realistických akvarelů nejvyšší
kvality. Kromě toho vytvořili několik pohledů na krajinu,
kterou proměnily aleje a rybníky, a na stavby, jako je
klášter Milosrdných bratří ve Valticích. Bratři opustili svůj
domov na dolním toku řeky Dyje již v útlém věku. Po letech

studii v Římě se Josef věnoval práci ve Vídni, František se
po pobytu ve Vídni usadil natrvalo v Londýně, zatímco
Ferdinand hodně cestoval – nejprve do Osmanské říše,
poté strávil několik let v Oxfordu a Londýně a později
se vydal kolem světa s dlouhým pobytem v Austrálii.
Později se vrátil do Londýna, ale nakonec zdomácněl
ve Vídni. Zatímco Josef se stal ředitelem galerie knížete
z Lichtenštejna, Franz a Ferdinand zůstali po celý život
ilustrátory, kteří s vědeckou přesností zachycovali
rostliny a zvířata. Byli vyhledávanými a dobře placenými
odborníky a pracovali pro významné klienty: Franz pro
sira Josepha Bankse, dlouholetého prezidenta Královské
společnosti v Londýně, Ferdinand pro Johna Sibthorpa,
profesora Oxfordské univerzity, a pro Roberta Browna
z Britského muzea v Londýně. Většina Františkových
a Ferdinandových děl je proto uložena v Anglii, pouze
rané akvarely z Valtic, shromážděné v Lichtenštejnském
kodexu, jsou nyní ve Vídni.
Fascinováni rozmanitostí veškerého života zůstali Franz
a Ferdinand věrní zobrazování tohoto jediného tématu.
Zatímco ve Valticích zachytili vrbce, krtonožky či
kopulující hmyz, Ferdinand později zdokumentoval supu

bělohavého na hoře Parnas v dnešním Řecku nebo koalu
v Austrálii. V pozdějších letech vytvářel Franz také
lékařské ilustrace a zobrazil například mimoděložní
těhotenství nebo aneurysma vnější kyčelní tepny. Zatímco
v mládí vyobrazili bratři Bauerové šalvěj etiopskou
– rariu Pavlovských vrchů, Franz později namaloval
téměř nekonečné množství orchidejí a dalších vzácností,
které se pěstovaly ve sklenících královských zahrad v Kew
u Londýna. Mnohé z nich byly vědě dosud neznámé,
což v ještě daleko větší míře platilo o nesčetných
rostlinách, které na svých cestách pozoroval a ilustroval
Ferdinand. Oba bratři viděli a nakreslili mnoho věcí jako
první a například Franzova práce o buněčném jádru
a organelách měla zásadní význam pro biologii. Jejich
díla jsou proto nenahraditelnými vědeckými dokumenty.

Oba bratři zůstali věrní své vlasti. Ferdinand se ve stáří
do Valtic vrátil jako host, ač zemřel ve Vídni-Hietzingu.
František zemřel v Kew, ale jeho rodiště je výslovně uvedeno
v jeho epitafu v kostele svatě Anny. Grafická dokumentace,
kterou Franz a Ferdinand během své celoživotní pečlivé
práce vytvořili, je dodnes považována za jednu z nejlepších,
jaká kdy v oboru vznikla. Jejich díla zkrátka představují zlatý
standard vědecké ilustrace – navždy.

Autor textu **Prof. Dr. Hans-Walter Lack**

ILUSTRACE: **Joseph Anton Bauer** (1756–1831), **Ferdinand Lukas Bauer** (1760–1826), **Franz Andreas Bauer** (1758–1840) „LIRIODENDRON“, from: Hortus
Botanicus or Liber regni vegetabilis, plants assembled by Norbert Boccius, Prior of the Monastery of the Brothers of Mercy in Feldsberg (Valtice), 1777
LIECHTENSTEIN. The Princely Collections, Vaduz-Vienna, Inv.-Nr.: GR 527.2 © LIECHTENSTEIN. The Princely Collections, Vaduz-Vienna.

Cesta amerických rostlin a dřevin do unikátní krajinářské kompozice Lednicko-valtického areálu

Lednicko-valtický areál je součástí prastarého sídelního území. Od roku 1391 započala správa tohoto území jedním vlastníkem a patrně už Jan VI. z Lichtenštejna vybudoval v Lednici tehdy módní renesanční rezidenci v podobě italské vily, neboť si toto místo zvolil za své sídlo. Protože okolí hradu Valtice neumožňovalo rozvinout velkorysejší zahradní program, vzniklo tak už v 16. století v Lednici krystalizační jádro, kolem kterého byla postupně komponována zahradní díla. První velký rozmach lednických zahrad začíná za knížete Karla Eusebia z Lichtenštejna, ale v podstatě současnou podobu získaly až v době vlády dvojice bratrů – knížat Aloise I. a Jana I. z Lichtenštejna. Alois I. se stal knížetem v roce 1781 a z mapy z roku 1799 zjišťujeme, že se přes znalost tzv. moderní zahradní tvorby stále držel pokynů knížete Karla Eusebia

a principů francouzské zahrady, kterou však vybavil stavebními dominantami v duchu zahrady anglo-čínské – snad tato forma lépe vyhovovala zednářské symbolice. Zatímco vegetační složka stále vycházela z principů francouzské zahrady, jako points de vue průhledů byly vystavěny dominanty inspirované stavbami v Kew Garden v Londýně (klenutý most přes Dyji, imitace ruiny vítězného oblouku, srub ve tvaru rázu dřeva, Gotický dům, lednické chalupy, barokní konírny a jízdní, vodotrysky Labutího jezera, Minaret). Uprostřed obory Hvězda nechal vystavět Chrám Slunce. Zahradní program rozšířil i na levý břeh Zámecké Dyje. Převážnou část lichtenštejnských pozemků nicméně tvořily lesy, které však na konci 18. století v rozvíjející se průmyslové revoluci nestačily rychle stoupající spotřebě dřeva. V té době již bylo známo, že severoamerické dřeviny rychle rostou a poskytují kvalitní dřevo, a roku 1802 byla

vypravěna na náklady knížete do Severní Ameriky zvláštní expedice. Expedici vedl vrchní zahradník botanické zahrady vídeňské univerzity Joseph van der Schott (1770–1812). Během čtyřletého výzkumu se do Lednice přes Plymouth a Hamburk dostalo na 130 beden a sudů se semeny, popřípadě mladými rostlinami. Pro ně byly za Minaretem založeny školky, které již roku 1808 zahájily prodej nejen v monarchii, ale po celé Evropě.

Když v roce 1805 kníže Alois I. zemřel, pokračování díla se ujal jeho mladší bratr kníže Jan I. z Lichtenštejna a ve všech knížecích zahradách došlo k radikální proměně. Kníže Jan I. byl nadšeným budovatelem zámků a drobných staveb v krajině a jeho vrcholným dílem jsou úpravy Lednicko-valtického areálu, a zejména lednického zámeckého parku s cílem ochránit jej před povodněmi, které až do poloviny 20. století pravidelně zaplavovaly nivu řeky Dyje.

Posloužit k tomu mělo vyhloubení ohromného okrasného jezera, získaný materiál měl být využit ke zvýšení horizontu okolní půdy nad záplavovou úroveň a k vytvoření tří ostrovů. V původním plánu měla být postavena řada nových staveb a u starších objektů mělo být upraveno pouze okolí, avšak v průběhu realizace došlo k řadě změn. Lednický park byl postupně „očištěn“ od stafážních staveb (Gotický dům, umělá ruina vítězného oblouku, Chrám Slunce) a zůstaly v něm jen ty nejcennější – Čínský pavilon (odstraněn až v roce 1892) a Minaret. Motivy staveb se však z území nevytratily a místo „stavbiček“ v parku byly postaveny monumentální a velmi přesvědčivé architektonické dominanty v celém krajinném areálu. Namísto Gotického domu umělá ruina gotického hradu (Janohrad, 1807–1810), namísto imitace ruiny vítězného oblouku vítězný oblouk Rendez-vous (1810–1812) a Kolonáda na Rajstně (1811–1817) atd. Program anglo-čínské zahrady tak namísto 200 hektarů zámeckého parku ovlivnil více než 200 km² území okolní krajiny. Dvoufázová aplikace principů anglo-čínské zahrady (1. fáze v měřítku zámecké zahrady, 2. fáze v měřítku rozsáhlé krajiny) byla jedním z důvodů, proč byl Lednicko-valtický areál zapsán v roce 1996 na seznam světového dědictví UNESCO.

V roce 1836 kníže Jan I. z Lichtenštejna zemřel. Lednicko-valtický areál, zvaný Zahrada Evropy, byl v té době ještě

slavnější než v 17. století a po vybudování železnice z Vídně do Brna se stal cílem mnoha výletů jak z Vídně, tak z Brna. Závěr tzv. dlouhého století přinesl poslední vlnu tvorby zahrad. Kníže Jan II. z Lichtenštejna rozhodl o dalším rozšíření zámeckých zahrad. Vykoupil 40 domů a v letech 1873–1887 je nechal zbourat. Uvolněná plocha umožnila založení velkorysé pravidelné zahrady se sbírkovými boskety a broderií, na východ od této pravidelné zahrady byla vytvořena nová malířsko-krajinářská partie, v duchu lednické tradice bohatě osázená koniferami zejména za západní poloviny Severní Ameriky, dále na východ bylo vysázeno alpinum a za ním pokračovaly skleníky a pařeniště. Nová kuchyňská zahrada, ohrazená po celém obvodu zdí, byla situována vedle kanálu odvádějícího vodu z Růžového rybníka. Na březích rybníka pokračovaly výsadby tehdy módních odrůd dřevin nakupovaných v zahradnictvích, na výstavách a burzách. Výjimkou byly stříbrné smrky před skleníkem, které osobně přivezl vrchní zámecký zahradník a dvorní rada Wilhelm Lauche, dr. h. c., údajně z Ameriky. Současně s budováním nové zahrady probíhalo „divočení“ starého parku, kterému se tehdy začalo říkat Wildpark nebo Naturpark. Byl odstraněn Čínský pavilon, přístaviště a řada mostů.

Před první světovou válkou tak v Lednici vznikla zahrada, která nepostrádala žádnou část povinnou pro zahradu viktoriánskou (sbírky rostlin a stromů, květinové záhony, kuchyňskou zahradu se skleníky a pařeništi, alpinum a divoký park). Specifický lednický charakter byl zahradě dán masivními výsadbami konifer a stálezelených rostlin.

Autor textu **Ing. Zdeněk Novák**,
generální ředitel Národního
zemědělského muzea

TEXT AUF DEUTSCH

Architektura a hudba: *Ostinato a repetitivní* struktury v architektuře

Jak přemýšlíte o hudbě? Necháváte ji na sebe působit, nebo jdete dál a uvažujete nad tím, proč na vás působí právě tak? A jak vnímáte člověkem vytvořený prostor? Jsou místa, která na vás působí? Zabývali jste se někdy přemýšlením o tom, proč tomu tak je? Povznášejí vás některá místa podobně jako hudba?

Pokud si tyto otázky kladete či vás alespoň zaujaly, zkuste se nad svými místy zamyslet a staňte se součástí přednášky, diskuze a workshopu, kde se architekti Přemysl Kokeš a Zuzana Ambrožová pokusí přiblížit své vnímání prostoru a jeho utváření. Začneme ale u hudby. Vzhledem k zaměření tohoto ročníku LVHF na americkou hudbu a naši lásku k minimalistické hudbě, která se zrodila v Americe,

si přiblížíme, co to minimalistické hnutí v hudbě vlastně je a proč je zajímavé se jím zabývat při přemýšlení o prostoru. Minimalismus se zrodil v USA na konci padesátých a počátkem šedesátých let. Navazuje na dílo Jeana Sibelia a hlavními autory jsou John Milton Cage, Michael Nyman, Tom Johnson, Steve Reich a Philip Glass. Nejsme hudebními kritiky ani teoretiky, a tak si definici minimalismu v hudbě půjčíme od Richarda E. Roddyho: „Minimalistická hudba je založena na opakování pomalu se měnících běžných akordů v ustálených rytmech, často překrývajících lyrickou melodii v dlouhých, klenutých frázích... Využívá opakující se melodické vzory, souhláskové harmonie, motorické rytmy a záměrné úsilí o sluchovou krásu.“

Přemýšlení o hudbě, návaznosti tónů, jejich opakování, nebo naopak oddělení sekcí přináší zajímavé momenty také do uvažování o prostoru, který spoluutváříme všichni společně, který užíváme více než hudbu, a přestože v nás stejně jako hudba vyvolává emoce, víme o něm jen velice málo a necháváme jej často hostilní. Dokonce nemáme pro popis prostoru ani mnoho pojmenování, a tak si je již po staletí právě z hudby vypůjčujeme.

Pokud se minimalismus zabývá opakováním, OSTINATEM, pak pro prostorovou krásu je opakování naprosto klíčové. Nejde o primitivní opakování jednoho tónu, které můžeme vidět tak často v současné architektuře, ale o opakování celé fráze a její rozvíjení.

Zkusme to vysvětlit na konkrétním příkladu náměstí v Telči. To, co je pro tento prostor klíčové, je jeho sevřenost. Prostor je navazující, kontinuální, strany náměstí a jejich průčelí jsou založena na opakování pomalu se měnících zdobných štítů s okenními osami v ustálených rytmech s dlouhými, klenutými frázemi podlouhými... Každý jeden dům je vlastně velmi podobný tomu druhému. Přesto se malinko liší. A právě míra stejnosti a odlišnosti je velmi poutavým aspektem při utváření měst. Vždy ale byla důležitá sevřenost prostoru ulice, náměstí nebo zahrady. Ulice byly prostorem k životu a setkávání, náměstí byla místy slavností, trhů a velkých setkání.

Snadno jsme se posunuli od hudby do prostoru a jistě stále vnímáte podobnost obou disciplín. O přívětivosti prostoru, jeho funkci, určení, definici, jeho psychologickým působením a o mnoha dalších aspektech, z čeho patrně

vychází naše vnímání a nač jsme si byli schopni v poslední době zvyknout, je možné vést velmi dlouhou debatu. Současná architektura, a zvláště urbanismus, již nenavazuje domy na sebe a nekomponuje mezi nimi prostor. Změnili jsme způsob uvažování a místo vytvoření městského intravilánu (městského interiéru) stavíme budovy bez návaznosti a často bez opakování základního riffu. Jedno bez druhého nemůže fungovat.

Můžeme si povšimnout uniformních sídlišť, tyto struktury však nekomponují prostor. Nehledají, jak je možné v prostoru nejlépe žít a jak jej užívat, ale technokraticky se zabývají člověkem a lidským společenstvím jen z pohledu oslnění a efektivní hromadné dopravy. Navíc je pro tyto struktury ostinato nahrazeno tupým rytmem stále stejného jednoho tónu – monotónnosti.

Doba se změnila, ale návaznost nových čtvrtí neexistuje. V reakci na monotónní sídliště jsme změnili estetiku budov, avšak domy, které města utvářejí, na sebe nenavazují. Stávají se předměty, které jsou extrémně individualizované a za každou cenu odlišné, pozbývají však opakování. Jako celek urbanismus nepřináší lidem schopnost se identifikovat s místem.

S architekturou se každý z nás setkává většinou při tvorbě vlastního interiéru bytu, domu, nejvýše zahrady. Ale podstatné je také to, jak je prostor přívětivý a blízký ve veřejných částech. Pojďme společně uvažovat nad tím, kde a proč se dobře žije. O tom, jak nejlépe žít zde na zemi.

Autor textu **doc. Ing. Zuzana Ambrožová, Ph.D., & MgA. Přemysl Kokeš** (Kokes' Ambro)

TEXT AUF DEUTSCH

Koncerty

Prolog LVHF 2025 Ensemble Opera Diversa & Gabriela Tardonová & Ayla Bártová & Matteo Hager

20. ZÁŘÍ 2025 | 19:00 | REDUTA BRNO – MOZARTŮV SÁL

Slavnostní zahájení LVHF 2025 Janáčkova filharmonie Ostrava & Francesco Lecce-Chong & Boris Giltburg

27. ZÁŘÍ 2025 | 19:00 | ZÁMECKÁ JÍZDÁRNA VALTICE

Rendezvous s Bellou Bella Adamova & Škampovo kvarteto

28. ZÁŘÍ 2025 | 16:00 | DIANIN CHRÁM – RENDEZ-VOUS

Setkání jazzu s klasikou Brandon Ridenour & Mark Dover & Ahmed Alom

3. ŘÍJNA 2025 | 18:00 | ZÁMEČEK POHANSKO

LIFE: Cesta časem Orchestr Berg & Philip Glass

4. ŘÍJNA 2025 | 19:00 | ZÁMEK MIKULOV

Perly klavírní hudby Rachel Breen

5. ŘÍJNA 2025 | 16:00 | RYBNIČNÍ ZÁMEČEK

Kvarteto v srdci Valtic Pavel Haas Quartet

8. ŘÍJNA 2025 | 19:00 | ZÁMEK VALTICE – TANEČNÍ SÁL

Americké spirituály Martinů Voices & Lukáš Vasilek & Mikhail Pashayev

10. ŘÍJNA 2025 | 19:00 | KOSTEL SV. JAKUBA STARŠÍHO

God Bless America Kings Return

11. ŘÍJNA 2025 | 19:00 | ZÁMECKÁ JÍZDÁRNA LEDNICE

Hudba Milosrdných bratrů Hipocondria Ensemble & Helena Hozová

& Marta Fadljevičová & Čeněk Svoboda & Martin Vacula

17. ŘÍJNA 2025 | 19:00 | KLÁŠTER MILOSRDNÝCH BRATRŮ S KOSTELEM SV. AUGUSTINA

Závěrečný galakonzert LVHF 2025 Slovenská filharmonie & Tomáš Brauner & Joshua Brown

18. ŘÍJNA 2025 | 19:00 | ZÁMECKÁ JÍZDÁRNA VALTICE

Doprovodný program

Edukační koncert pro I. stupeň ZŠ a ZUŠ

Komorní uskupení Moravia Brass Bandu & Jiří Kokmotos

26. ZÁŘÍ 2025 | 9:00 & 11:00 | ZÁMECKÁ JÍZDÁRNA LEDNICE & ZÁMECKÁ JÍZDÁRNA VALTICE

Hudebně-výtvarné dílny pro gymnázium Mikulov

Pod vedením výtvarnice MgA. Kateřiny Rutherford a chemičky Mgr. Kristýny Pernicové

30. ZÁŘÍ 2025 | 9:00–12:00 | GYMNÁZIUM MIKULOV

Hudebně-výtvarné dílny pro ZŠ Valtice

Pod vedením výtvarnice MgA. Veroniky Remak

1. ŘÍJNA 2025 | 14:00–15:30 | GALERIE KOREK

Hudebně-výtvarné dílny pro ZŠ Lednice

Pod vedením výtvarnice MgA. Zdeňky Žďárské Benešové

2. ŘÍJNA 2025 | 9:00–12:00 | ZÁMECKÁ JÍZDÁRNA LEDNICE – PŘEDNÁŠKOVÝ SÁL

Přednáška: Bratři Bauerové: Rozmanitost živého světa

Přednášející: Prof. Dr. Hans-Walter Lack

12. ŘÍJNA 2025 | 16:00 | ZÁMEK VALTICE – BÍLÝ SÁL

Přednáška: Cesta amerických rostlin a dřevin do unikátní krajinářské kompozice LVA

Přednášející: Ing. Zdeněk Novák, generální ředitel Národního zemědělského muzea

13. ŘÍJNA 2025 | 17:00 | NÁRODNÍ ZEMĚDĚLSKÉ MUZEUM, VALTICE

Přednáška: Architektura a hudba: OSTINATO a repetitivní struktury v architektuře

Přednášející: doc. Ing. Zuzana Ambrožová, Ph. D., & MgA. Přemysl Kokeš (Kokes' Ambro)

14. ŘÍJNA 2025 | 17:00 | GALERIE ZÁVODNÝ

TEXT AUF DEUTSCH

Koncert se koná pod záštitou primátorky statutárního města Brna, JUDr. Markéty Vaňkové. **B | R | N | O**

HLAVNÍ PARTNER KONCERTU

ZA PODPORY

VE SPOLUPRÁCI

PRODUKTOVÍ PARTNEŘI

VINAŘSTVÍ

Prolog LVHF 2025

20. ZÁŘÍ 2025 | 19:00
REDUTA BRNO – MOZARTŮV SÁL

Ensemble Opera Diversa (CZ)

Gabriela Tardonová (CZ) dirigentka

Ayla Bártová (CZ) klavír

Matteo Hager (CZ) housle

Skladby tří evropských skladatelů, Igora Stravinského, Bohuslava Martinů a Jana Nováka, kteří vycestovali do Ameriky, kde našli inspiraci pro svá díla, zahraje Ensemble Opera Diversa a sólisté Ayla Bártová a Matteo Hager.

Koncertem provází: **PhDr. Jiří Vejvoda**

Igor Stravinskij (1882–1971) Concerto in D pro smyčcový orchestr, Ko75

I. Vivace

II. Arioso: Andantino

III. Rondo: Allegro

Bohuslav Martinů (1890–1959) Concerto da Camera

pro housle, smyčcový orchestr, klavír a bicí, H 285

I. Moderato, Poco allegro

II. Adagio

III. Poco allegro

PŘESTÁVKA

Jan Novák (1921–1984) Koncert pro klavír a smyčcový orchestr

I. Allegro sostenuto. Allegro con spirito

II. Andante pastorale

III. Allegro

Reduta Brno

Divadlo Reduta v Brně patří mezi **nejstarší divadelní domy** ve střední Evropě a jeho historie sahá až do 14. století. Na místě dnešní budovy stály původně měšťanské domy, které kolem roku 1432 zakoupili **páni z Lichtenštejna**. V roce 1500 zde postavili renesanční šlechtický dům, který byl součástí jejich brněnského majetku. Po 100 letech, v roce 1600, město Brno odkoupilo tento dům a přestavělo ho na městskou tavernu, která sloužila k ubytování a stravování pro významné hosty města. V 18. století prošla budova barokní přestavbou a v roce 1736 se stala divadlem, kde vystupovali i významní umělci, včetně mladého **Wolfganga Amadea Mozarta**. Po požárech v 18. století byla stavba obnovena v klasicistním stylu. V moderní době byla budova několikrát rekonstruována, naposledy v roce 2005, kdy byla modernizována a stala se součástí **Národního divadla Brno**. Reduta dnes hostí nejen divadelní představení, ale i koncerty a kulturní akce, čímž spojuje historickou atmosféru s moderními kulturními trendy.

Ensemble Opera Diversa

je umělecký soubor, který se soustředí na objevné hudební a divadelní programy. Během více než dvacetiletého působení se ze souboru vyvinula hudební společnost, jež ve vlastní produkci organizuje kolem dvou desítek vystoupení ročně, a to především v domovském Brně. Jedinečnost souboru je z části způsobena jeho trojjedností – autorské hudební divadlo, orchestrální nebo komorní koncerty s neotřelou dramaturgií a koncerty komorního sboru Ensemble Versus. Během podzimu 2022 navíc v rámci souboru vzniklo smyčcové kvarteto Diversa Quartet věnující se především tuzemské i zahraniční soudobé kvartetní tvorbě. K tomu těleso se svou kmenovou dirigentkou Gabrielou Tardonovou iniciuje nebo se podílí na tvorbě CD nosičů či rozhlasových nahrávek. Svou dramaturgií, podněcováním nových skladeb i interpretačním nasazením soubor usiluje o dialog s otevřeným posluchačem.

Gabriela Tardonová (dirigentka)

pochází z Karviné. V roce 1998 promovala na Pedagogické fakultě Ostravské univerzity v oboru sbormistrovství a poté vystudovala dirigování na JAMU ve třídě Rostislava Hališky a Lubomíra Mátlu. V letech 2003–2004 studovala v rakouském Štýrském Hradci na Universität für Musik und darstellende Kunst v dirigentské třídě Martina Siegharta. V rámci tohoto stipendijního pobytu byla vybrána k aktivní účasti na mezinárodním festivalu International Week konaném v Štýrském Hradci, kde spolupracovala s univerzitním symfonickým orchestrem. Do velké míry se zaměřuje především na uvádění soudobé operní tvorby, působí jako dirigentka orchestru Mladí brněnští symfonikové. S Ensemble Opera Diversa pravidelně spolupracuje od roku 2006.

Ayla Bártová (klavír)

začala hrát na klavír v pěti letech jako žákyně Jitky Shabuové na ZUŠ Praha -Spořilov. Vystudovala osmileté Gymnázium hl. města Prahy s hudebním zaměřením v klavírní třídě Taťány Vejvodové a Marka Kozáka. Je laureátkou mnoha národních a mezinárodních soutěží, např. Mezinárodní soutěže Vítězslava Nováka (2017), Prague Junior Note (2018, 2019, 2020) či Beethovenových Teplíc (2020). Se svým mladším bratrem, violoncellistou Josefem Bártou, vystoupila na Hudebním festivalu Znojmo či na Festivalu komorní hudby v Kutné Hoře. V roce 2023 získala stipendium k účasti na mezinárodních mistrovských kurzech ve Wengenu (Švýcarsko), které absolvovala ve třídě kanadského pianisty Charlese Richarda-Hamelina. V koncertním cyklu „Mladé talenty Josefu Sukovi“ provedla coby sólistka klavírní koncert Edvarda Griega za doprovodu Symfonického orchestru hl. města Prahy FOK pod vedením Tomáše Braunera ve Smetanově síni Obecního domu v Praze. Od roku 2024 studuje Akademii múzických umění v klavírní třídě prof. Ivana Klánského.

Matteo Hager (housle)

se narodil v roce 2003 v Praze. Absolvoval hudební Gymnázium v Praze a následně získal talentové stipendium na Královské hudební akademii v Londýně, kde v současnosti studuje u profesora Rodneyho Frienda. Je laureátem řady mezinárodních soutěží, např. Mezinárodní houslové soutěže J. Micky, France Music Competition, Note di Talento v Itálii, Akademie Václava Hudečka či Manhattan International Music Competition, a časopis BBC Music Magazine ho zařadil do své rubriky Rising Stars. Matteo koncertoval na třech kontinentech a jako sólista spolupracoval s řadou významných těles pod taktovkou Tomáše Netopila, Roberta Kružíka, Radka Baboráka, Chuheie Iwasakiho, Naciho Özgüça, Nataliye Gonchak a dalších renomovaných dirigentů. Matteo je též aktivním komorním hráčem. Společně s klavíristou Pavlom Praženícou a violoncellistou Davidem Pěruškou je členem Ernest Bloch Trio a rovněž vystupuje s klavíristkou Marií Šumníkovou, se kterou se stali laureáty International Showcase Music Competition 2023. Kromě hraní na housle se Matteo dlouhodobě věnuje kompozici. Jako laureát Showcasu 2022 prezentoval svou vlastní skladbou *Threnody* v Rudolfinu v rámci mezinárodního hudebního festivalu Dvořákova Praha a je autorem hudby k několika divadelním hrám a filmům (*Syndrom nekonečného léta*).

1. KONCERT

Koncert se koná pod záštitou velvyslanectví Státu Izrael v České republice

Velvyslanectví
Státu Izrael
v České republice

TEXT AUF DEUTSCH

Slavnostní zahájení LVHF 2025

27. ZÁŘÍ 2025 | 19:00
ZÁMECKÁ JÍZDÁRNA VALTICE

Janáčkova filharmonie Ostrava (CZ)
Francesco Lecce-Chong (USA) dirigent
Boris Giltburg (IL) klavír

Rapsodie v modrém George Gershwin a společně
se suitami z *West Side Story* a *Candide* Leonarda
Bernsteina zahájí v podání Borise Giltburga
a Janáčkovy filharmonie Ostrava pod vedením
Francesca Lecce-Chonga již 10. ročník
Lednicko-valtického hudebního festivalu.

Koncertem provází: **Veronika Veber Paroulková**

HLAVNÍ PARTNEŘI KONCERTU

PARTNER KONCERTU

ZA PODPORY

VALTICE

VE SPOLUPRÁCI

NÁRODNÍ
PAMÁTKOVÝ
ÚSTAV

ZÁMEK
VALTICE

PRODUKTOVÝ PARTNER

VINAŘSTVÍ

OBELISK

Leonard Bernstein (1918–1990)

Candide, předehra

George Gershwin (1898–1937)

Rapsodie v modrém

PŘESTÁVKA

Leonard Bernstein Symfonické tance z West Side Story

I. Prologue

II. Somewhere

III. Scherzo

IV. Mambo

V. Cha cha

VI. Meeting scene

VII. Cool

VIII. Rumble

IX. Finale

Leonard Bernstein Suita z Candide, arr. John Harmon

Zámecká jízdárna Valtice

Přestože hlavní knížecí sídlo Lichtenštejnů zažívalo stavebně svůj největší rozmach v 17. a 18. století, vznikal již za **Karla I. z Lichtenštejna** (1569–1627) a jeho syna **Karla Eusebia** (1611–1684) pod dohledem řady italských stavitelů palácový komplex o třech nádvořích obklopený řadou hospodářských budov. Z doby Karla Eusebia existují zmínky o četných konzultacích o chovu, výměně a nákupu koní s řadou významných šlechtických rodů. Muselo zde tedy existovat místo pro jejich ustájení. Prameny uvádějí, že tomu tak bylo přinejmenším od počátku 17. století; základní kontury hospodářského dvora a jeho objektů pocházejí s jistotou z období první poloviny 17. století. Podle závěrů historického průzkumu byl sice rozsah valtického předzámčí (hospodářský dvůr) vymezen již dříve, jeho dosud existující podoba s trojosým portálem, konírnami a zimní jízdárnou však byla vybudována až po příchodu knížete **Antona Floriana** (1656–1721), dvořana císaře **Karla VI.** (1685–1740), a jeho architekta Johanna Antona Ospela (1677–1756). Ve druhém desetiletí 18. století vznikly ve valtickém předzámčí horní konírny a konírna španělská. Podélně zastřešená jízdárna měla tehdy zřejmě dvě sedlové konstrukce se středovým úžlabím. Výrazně byl krov upraven v roce 1871, kdy krovový nástavec vytvořil jakousi mansardovou střechu právě tak vysokou, aby nebránila výhledu z knížecí rezidence na mikulovský zámek a Pálavu. Po druhé světové válce se zimní jízdárna užívala jako sušárna tabáku – byl zde instalován sušicí stroj, vybetonována podlaha a vestavěna kotelna. Od roku 1970 byla zahájena postupná rekonstrukce, jejímž záměrem bylo navrácení do podoby z 18. století. Po provedeném archeologickém průzkumu se navíc uskutečnila kompletní rekonstrukce podlahy. Podle dochovaných fragmentů se obnovilo její pokrytí dřevěnými fošnami na trámovém roštu. Sál jízdárny zabírá plochu bezmála 1200 metrů čtverečních a pojme na 800 diváků.

Janáčková filharmonie Ostrava

Ostravský orchestr je žádaným a úspěšným tělesem, se kterým pravidelně spolupracují dirigenti světového formátu a vystoupili s ním – ať už v Ostravě, nebo na turné – významní sólisté. Od roku 2020 do roku 2024 působil na pozici šéfdirigenta a uměleckého ředitele Vassily Sinaisky. Od roku 2026 bude tento post zastávat Daniel Raiskin, který je od roku 2024 v roli hlavního hostujícího dirigenta. Renomé JFO zajišťuje zejména stovka prvotřídních hudebníků nejen z České republiky, ale i ze zahraničí. Ročně orchestr odehraje pro domovské publikum přes padesát koncertů a pravidelně je zván k účinkování na domácích i zahraničních festivalech a turné. V repertoáru pochopitelně nechybí díla Leoše Janáčka, jehož jméno orchestr s hrdostí nese, Antonína Dvořáka a dalších českých skladatelů. Nahrávky JFO vyšly na hudebních nosičích u mnoha prestižních nahrávacích společností, nedávna nahrávka „Phidylé“ pro Supraphon dokonce získala ocenění BBC Music Magazine Awards. Orchestr nahrál hudbu k několika filmům a spolupracuje s populárními českými hudebníky, ale věnuje se i vzdělávacím cyklům či výchově mladých hudebníků a dirigentů, čemuž napomáhá i účast na projektu Mezinárodní orchestrální akademie. V roce 2022 dočasně opustila Janáčková filharmonie své působiště v Domě kultury města Ostravy, který je nyní z důvodu rozsáhlé rekonstrukce uzavřen. Nově bude jeho součástí rovněž dlouho očekávaný koncertní sál světových parametrů podle návrhu architektonického studia Steven Holl Architects z New Yorku ve spolupráci s pražským studiem Architecture Acts.

Francesco Lecce-Chong (dirigent)

si vydobyl respekt na orchestrální scéně díky svým oceňovaným výkonům, inovativním projektům a vášnivému prosazování umění. Ještě před třicítkou byl jmenován hudebním ředitelem dvou amerických orchestrů – Eugene Symphony a Santa Rosa Symphony. Francesco Lecce-Chong pravidelně vystupuje i s dalšími předními americkými orchestry, spolupracuje s hvězdnými sólisty a v roce 2023 debutoval v Evropě na George Enescu Festival. Pod jeho vedením se orchestry výrazně zasazují o budoucnost symfonického umění prostřednictvím nových skladeb, komunitních iniciativ a hudebního vzdělávání. Jedním z jeho prvních velkých projektů byl First Symphony Project, v jehož rámci objednal skladby od nové generace významných skladatelů, a přivedl tak do orchestrálního repertoáru přes tucet nových děl od skladatelů, jako jsou držitelka Pulitzerovy ceny Ellen Taaffe Zwilich, držitel Grammy Michael Daugherty, Conrad Tao, Clarice Assad či Gabriella Smith. Během pandemie vysílala Santa Rosa Symphony na lokální stanici PBS a program zahrnoval více než 20 děl žijících skladatelů. Lecce-Chong se s vášní věnuje také opernímu repertoáru. Již ve 24 letech dirigoval Straussovu *Ariadnu na Naxu* v New Yorku a nedávno vedl Eugene Symphony v poloscénickém provedení Wagnerova *Tristana a Isoldy*. V Santa Rosa Symphony nejen dirigoval, ale také režíroval Mozartovu *Kouzelnou flétnu* a spolupracoval s místní uměleckou školou na interdisciplinárním pojetí této opery.

Boris Giltburg (klavír)

je celosvětově uznávaný jako hluboce citlivý, vnímavý a podmanivý interpret. Kritici oceňují jeho „zpěvnou linku, rozmanitost úhozu a širokou dynamickou paletu schopnou obrovských návalů energie“ (The Washington Post) i jeho vášnivý, vyprávěním řízený přístup k interpretaci. Giltburg pravidelně vystupuje v nejprestižnějších koncertních sálech světa a spolupracuje s řadou významných orchestrů. Je široce uznáván jako jeden z předních interpretů Rachmaninova: „Jeho originalita pramení ze spojení srdce a mysli, podpořeného dokonalou technikou a hlubokou láskou k jednomu z největších skladatelů a klavíristů 20. století.“ (Gramophone). K oslavě 150. výročí Rachmaninovova narození v roce 2023 vydal závěrečné album svého oceňovaného cyklu Rachmaninovových koncertů. V posledních letech se Giltburg věnoval hloubkovému zkoumání dalších významných skladatelů, včetně Ravela, Chopina či Beethovena, jehož kompletní cyklus 32 klavírních sonát provedl během jedné sezóny ve Wigmore Hall a k oslavě skladatelova výročí (2020) je rovněž nahrál. Giltburg od roku 2015 exkluzivně spolupracuje s vydavatelstvím Naxos a za nahrávky získal řadu ocenění. Dlouhodobě kooperuje s Pavel Haas Quartet a jejich společné nahrávky Dvořákova a Brahmsova klavírního kvintetu sklídily obdiv odborné veřejnosti. Giltburg cítí silnou potřebu oslovovat publikum i mimo koncertní sály. Provozuje blog Classical Music for All, zaměřený na širokou veřejnost, a přispívá články do periodik jako Gramophone, BBC Music Magazine, The Guardian, The Times a Fono Forum.

TEXT AUF DEUTSCH

Rendezvous s Bellou

28. ZÁŘÍ 2025 | 16:00
DIANIN CHRÁM – RENDEZ-VOUS

Bella Adamova (CZ) mezzosoprán
Škampovo kvarteto (CZ)

Dianin chrám se stane místem, kde si dají rendez-vous nejmladší držitelka Pulitzerovy ceny za hudbu Caroline Shaw, americký skladatel 20. století Samuel Barber a Antonín Dvořák. Na jejich setkání bude dohlížet mezzosopranistka Bella Adamova a Škampovo kvarteto.

HLAVNÍ PARTNER KONCERTU

stom ma

ZA PODPORY

VE SPOLUPRÁCI

NÁRODNÍ
PAMÁTKOVÝ
ÚSTAV
VALTICE

VINAŘSTVÍ

PLENER
VINAŘSTVÍ

Samuel Barber (1910–1981) Dover Beach, op. 3, H-63

Caroline Shaw (1982) O Death

Caroline Shaw Cant voi l'aube

Caroline Shaw Will there be any Stars in my crown

Caroline Shaw And so

PŘESTÁVKA

Antonín Dvořák (1841–1904) Smyčcový kvartet č. 12 F dur, op. 96, B 179 „Americký“

I. Allegro ma non troppo

II. Lento

III. Molto vivace

IV. Finale. Vivace ma non troppo

Dianin chrám – Rendez-vous

Po náhlé smrti knížete **Aloise I. Josefa z Lichtenštejna** v roce 1805 převzal rodinné dědictví jeho mladší bratr **Jan I. Josef z Lichtenštejna**, který se mimo jiné účastnil bitvy tří císařů u Slavkova. Právě za knížete Jana I. Josefa došlo ke stavbě Dianina chrámu řečeného Rendez-vous. Jeho vybudování proběhlo v letech 1810–1813 podle plánů architekta a knížecího stavebního ředitele **Josefa Hardtmutha**. Po jeho odchodu z knížecích služeb v roce 1812 dokončil chrám nový architekt **Josef Kornhäusel**. Stavebním dozorem byl pověřen Josef Poppelack, sochařská výzdoba pochází z dílny vídeňského sochaře **Josefa Kliebera** a malířskou výzdobu sálů provedl **Michael Rober**. Reliéfní výzdoba odkazuje na antickou mytologii. Jednotlivé příběhy mají společný atribut, a to bohyni lovu Dianu, potažmo i jejího bratra, boha slunce Apollóna. Romantická stavba parafrázuje římské triumfální oblouky. Hlavní fasády Dianina chrámu člení čtyři představené sloupy, na něž dosedá atikové patro. Patky i hlavice sloupů jsou korintské. Architektonicky se obě hlavní fasády až po korunní římsu shodují. Atikové patro dělí na severní fasádě vždy dvě okna, na jižní tři reliéfy. Fasády dále zdobí vždy dva čtvercové reliéfy a dva rondely. Oblouk z vnitřní strany zdobí osmdesát jedna kazet s dvojítm zapuštěným orámováním, do jejichž středů jsou zasazeny růžice. Stavba původně sloužila k letním a podzemním loveckým slavnostem. Interiér tvoří čtyři nadzemní podlaží. První dvě rozdělují oblouk, v pravé části se nachází schodiště zaklenuté klenbami s lunetami, na stěnách je malované stínované kvádrování. V levé části dnes nalezneme dvoupodlažní byt správce a nad ním ve třetím podlaží malý salonek příležitostně užívaný k reprezentativním účelům. Dominantou celého saletu je bohatě štukem vyzdobený hlavní sál v atikovém podlaží o rozměrech 7 krát 16 metrů. Komunikace mezi pravou a levou částí objektu zajišťuje propojení nad hlavním sálem.

Škampovo kvarteto

odstartovalo svou strmou uměleckou dráhu v březnu roku 1989 na pražské AMU pod vedením profesorů Antonína Kohouta a Milana Škampy, členů legendárního Smetanova kvarteta, a velice rychle zdomácnělo na našich i zahraničních pódiiích. V současné době kvarteto hraje ve složení Petra Brabcová, Adéla Štajnochrová, Martin Stupka a Lukáš Polák. Kvarteto vystupuje na řadě prestižních pódiiích a festivalech po celém světě a spolupracuje s mnoha světovými umělci. Za dobu své existence nahrálo řadu alb u hudebního nakladatelství Supraphon, za něž získalo mnoho ocenění. Zajímavé je pak CD „Iva Bittová Classic“, které vzniklo ve spolupráci s umělkyní a skladatelkou Ivou Bittovou a je mistrovským spojením názvků romské, moravské lidové hudby a jazzu. S Ivou Bittovou potom při příležitosti Roku české hudby 2004 natočili i album „Janáček: Moravská lidová poezie v písních“ v kvartetní transkripci Vladimíra Godára a vlastním originálním aranžmá. S úpravou lidové hudby však pracovali už v letech 2001–2002, kdy vznikl projekt koncertů Janáček a jeho moravské kořeny, kde zazněly Janáčkovy smyčcové kvartety spolu s moravskou lidovou hudbou. K významným počínům Škampova kvarteta patří i jejich pedagogické aktivity. Vedle mistrovských kurzů pro Wigmore Hall, Concertgebouw Amsterdam či University of Mexico City a jiné instituce či hudební festivaly je to zejména spolupráce s londýnskou Royal Academy of Music, kde jsou od září 2001 jmenováni hostujícími profesory v oboru komorní hudby na katedře smyčců.

Bella Adamova (mezzosoprán)

se s přirozenou lehkostí pohybuje v různých hudebních obdobích, žánrech a kulturách, nicméně středobodem jejího uměleckého zájmu je píseň. Její repertoár sahá od barokních skladeb až po skladby současné a zahrnuje německé písně a ruské romance. S hluboce a promyšleně zpracovanými písňovými recitály vystoupila na významných pódiiích a festivalech, jako je Pražské jaro, Heidelberger Frühling, Svatováclavský hudební festival (SHF), festival Music is... a Villa Senar, švýcarská rezidence Sergeje Rachmaninova. Bella Adamova má na svém kontě mnoho ocenění z prestižních mezinárodních pěveckých soutěží. Společně s pianistou Maltem Schäferem jsou laureáty mezinárodní soutěže Franz Schubert a moderní hudba ve Štýrském Hradci v kategorii „písňové duo“ a v roce 2022 získala hlavní cenu v kategorii oratorium v mezinárodní pěvecké soutěži v nizozemském městě 's-Hertogenbosch. Je nicméně rovněž vyhledávanou operní pěvkyní. Bella zpívá a improvizuje v duu s klavíristou Michaellem Geesem, s nímž v roce 2019 vydala první společné album „Blooming“. Jejich druhé CD s názvem „There is home“ (2023) přináší netradiční pojetí, v němž se volně prolínají písně Pavla Haase, Benjamina Brittena, Gustava Mahlera a Modesta Petroviče Musorgského, které jsou organicky prokládány improvizacemi na vybrané básně.

TEXT AUF DEUTSCH

Setkání jazzu s klasikou

3. ŘÍJNA 2025 | 18:00
ZÁMEČEK POHANSKO

Brandon Ridenour (USA) trubka

Mark Dover (USA) klarinet

Ahmed Alom (USA) klavír

V kouzelném prostředí zámku Pohansko se setká hudba klasická, zastoupená skladbou *Quiet City* Aarona Coplanda, a jazzová, v podobě dvou skladeb George Gershwin a výběru z jazzových standardů. Celým koncertem provedou renomovaní američtí interpreti Brandon Ridenour, Mark Dover a Ahmed Alom.

HLAVNÍ PARTNER KONCERTU

Synett

ZA PODPORY

ZVLÁŠTNÍ PODĚKOVÁNÍ

VE SPOLUPRÁCI

PRODUKTOVÝ PARTNER

VINAŘSTVÍ

George Gershwin (1898–1937)

3 Preludes

I. Allegro ben ritmato e deciso

II. Andante con moto

III. Agitato

George Gershwin

I Got (Fascinating) Rhythm, arr. B. Ridenour

Aaron Copland (1900–1990)

Quiet City

Duke Ellington (1899–1974) / Louis Armstrong (1901–1971)

výběr z jazzových standardů

Zámek Pohansko

Jen několik kilometrů jižně od současné Břeclavi se v raném středověku nacházelo rozlehlé hradiště Velké Moravy. Jeho zřejmě po staletí existující pozůstatky daly vzniknout názvu místa „Pohansko“. Právě zde si nechal polní maršál **Jan I. Josef z Lichtenštejna** v letech 1810–1812 vystavět podle plánů architekta a knížecího stavebního ředitele **Josefa Hardtmutha** lovecký zámek stejného jména. Nová kratochvilná stavba navíc nahradila dřívější gloriety a sám kníže v červnu 1811 staveniště dokonce osobně navštívil. Hlavní část zámku tvoří budova obdélníkového půdorysu, k níž z obou stran přiléhají přízemní arkádové galerie s pěti arkádami zakončené čtyřúhelníkovým pavilonem. Aby se docílilo monumentálnosti objektu, byl vyhlouben přilehlý rybník a prostor zapomenutého hradiště sloužil k pořádání oblíbených podzimních honů (na divoká prasata nevyjímaje). Ty mohli pozorovat hosté z vyšší společnosti z centrální lodžie s jónským sloupovým v prvním patře. Zde se taktéž nacházel hlavní sál s dekorativní výmalbou sloužící k loveckým slavnostem. Naopak velká část přízemí byla s přilehlou arkádovou galerií otevřená a průchozí a nechyběl zde ani byt lovčího. Za knížete **Jana II. z Lichtenštejna** byla část arkád zazděna, aby se zvětšily obytné prostory správce objektu v přízemí. Po vybudování tzv. železných opon se na střeše zámku nacházela pozorovatelná Pohraniční stráž a objekt byl veřejnosti nepřístupný. Dnes objekt užívá Městské muzeum a galerie Břeclav.

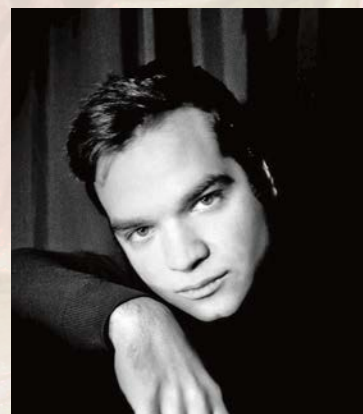
Brandon Ridenour (trubka)

Všechno to začalo, když otec dal pětiletému Brandonovi první lekci hry na klavír. Brandon ale toužil hrát na bicí, což mu však rodiče i učitelé rozmluvili, a on se ujal staré trumpety, která se rovněž válela ve sklepe. Ke svému překvapení se nakonec dostal až na Juilliard, kde objevil touhu skládat a aranžovat hudbu pro sebe i své kolegy. V polovině bakalářského studia se mu naskytla příležitost hrát s Canadian Brass, se kterými vystupoval na prestižních pódiích, účinkoval v televizních a rozhlasových pořadech a nahrál deset alb. Vytvořil také katalog nových aranžmá pro soubor, z nichž některá se stala virálními hity. Po sedmi letech s Canadian Brass se rozhodl kapelu opustit a pustil se do vlastních kreativních projektů, včetně Founders, usefulCHAMBER a sólové tvorby. Měl silnou touhu přinášet nové, netradiční hudební koncepty, přičemž využíval to nejlepší z klasické hudby – její skladatele a díla. Prostřednictvím aranžmá chtěl ukázat klasickou hudbu v modernějším světle a přiblížit ji posluchačům mimo tradiční klasické publikum. Začal se také věnovat skládání v písničkářském stylu a míchání různých žánrů a stylů se mu stalo posedlostí. A v roce 2019 spustil projekt „Come Together“ – album nově pojatých skladeb Beatles k oslavě 50. výročí klasické písně Lennon/McCartney. Z této spolupráce se postupně stal širší projekt zaměřený na sociální dopad a ekologii. Jeho cílem je prostřednictvím hudby předat poselství o tom, jak je důležité, aby se lidstvo spojilo a lépe se staralo o naši planetu i o sebe navzájem.

Mark Dover (klarinet)

je hudebníkem mnoha tváří – pevně zakořeněný v klasické hudbě, ale neustále se ponořující i do světa improvizace. Od roku 2016 působí jako klarinetista dechového kvinteta Imani Winds, s nímž získal v loňském roce cenu Grammy za nejnovější album „Passion for Bach and Coltrane“, a vystupoval jako sólista s Atlantským, Baltimorským a Albanským symfonickým orchestrem i s American Composers Orchestra. V roce 2023 se stal také členem komorního souboru yMusic. Mark vystupoval po celých Spojených státech i v zahraničí, spolupracoval s řadou světových orchestrů a účinkoval na festivalech a mnoha dalších komorních hudebních akcích po celém světě. V roce 2021 se připojil k fakultě komorní hudby na Curtis Institute of Music, působí jako pedagog klarinetu na Mason Gross School of the Arts na Rutgers University a na Queens College a vedl mistrovské kurzy na mnoha prestižních školách. Kromě klasické hudby má Mark rozsáhlé zkušenosti v jazzu a improvizované hudbě. V roce 2017 založil multižánrové duo Port Mande s pianistou a producentem Jeremym Jordanem. Jejich debutové EP „Is This Loss?“ vyšlo v červenci 2020. Mark je častým spolupracovníkem americké funkové skupiny Vulfpeck a spolupracoval a/nebo nahrával s hudebníky napříč žánry. Mark absolvoval Interlochen Arts Academy, bakalářský titul získal na University of Michigan a magisterský titul na Manhattan School of Music.

Ahmed Alom (klavír)

je „jedním z nejvšestrannějších umělců západní polokoule“ (Diario de Mallorca). Jeho hudební hlas a vize, propojující klasické vzdělání s populární hudbou rodné Kuby, mu umožňují neustále posouvat hranice a hledat nové souvislosti mezi hudbou minulosti a současnosti. Jako klavíristu jej New York Music Daily popisuje slovy: „Ahmed Alom je neokázale spektakulární na pohled.“ Vystoupil jako sólista s mnoha americkými orchestry, spolupracoval s řadou významných umělců a intenzivně se věnuje i nové hudbě a studiovým projektům. Jeho debutové studiové album „Exilio“ zahrnuje skladby šesti hispánských skladatelů, kteří komponovali v exilu. Coby vášnivý komorní hráč založil duo CrossCurrents, které zkoumá průsečík mezi evropskou klasickou tradicí a rytmicky bohatou afro-kubánskou hudbou, a trio Triple Cortado zaměřující se na současnou hudbu. Alom také navázal spolupráci se skupinou The Pedrito Martinez Group, s níž vystoupil na jazzových festivalech. V roli dirigenta debutoval jako hudební ředitel Washington Square Music Festival, kde se osvědčil coby propagátor inkluzivních a kreativních programů s důrazem na latinskoamerickou hudbu a její premiéry. Ahmed Alom vede mistrovské kurzy a přednášky pro Berklee College of Music, Afro-Latin Jazz Alliance, National Jazz Museum in Harlem a New York Arts Program. Přednášel rovněž na řadě univerzit.

TEXT AUF DEUTSCH

LIFE: Cesta časem

4. ŘÍJNA 2025 | 19:00
ZÁMEK MIKULOV

Orchestr Berg (CZ)

Philip Glass (USA) skladatel

Orchestr Berg představí jedinečný multimediální projekt *LIFE: Cesta časem* oslavující nádheru, rozmanitost a historii života na Zemi prostřednictvím fotografií Franse Lantinga a hudby Philipa Glasse.

HLAVNÍ PARTNER KONCERTU

SOLODOOR
dveře a zárubně

PARTNER KONCERTU

SOLO
SINCE 1839

ZA PODPORY

MIKULOV

VE SPOLUPRÁCI

REGIONÁLNÍ
MUZEUM
V MIKULOVĚ

PRODUKTOVÝ PARTNER

HOTEL GALANT ****

VINAŘSTVÍ

FILIP
MLÝNEK
WINERY

LIFE: Cesta časem je originální multimediální symfonie oslavující nádheru života na Zemi prostřednictvím vizí a obrazů fotografa Franse Lantinga a hudby Philipa Glasse.

Symfonie LIFE interpretuje historii života na naší planetě v sedmi částech – od jeho nejranějších počátků až po jeho současnou rozmanitost. Jedná se o inovativní dílo, které spojuje vizuální a performativní umění s přírodními a zemskými vědami. „Lantingovy majestátní fotografie se lehce pohybují po obří obrazovce nad orchestrem, zatímco pod nimi zní některá z nejpůsobivějších skladeb Philipa Glasse,“ píše The Washington Post. „Je to oslava přírody ve vši její kráse.“

Od své premiéry byla symfonie LIFE uvedena v předních koncertních sálech po celé Severní Americe a Evropě, včetně Lincoln Center v New Yorku, kde byla součástí zahájení World Science Festival, Barbican Centre v Londýně a v Concertgebouw v Amsterdamu u příležitosti 50. výročí Světového fondu na ochranu přírody. Této slavnostní události se zúčastnila i královna Beatrix Nizozemská.

Symfonie LIFE byla také hlavním hudebním programem při oficiálním ceremonálu zahájení provozu Velkého hadronového urychlovače (LHC) v CERN v Ženevě a byla uvedena pod širým nebem před publikem čítajícím 10 000 lidí během Grant Park Music Festivalu v Millennium Parku v Chicagu.

Původní verze LIFE Symphony byla vytvořena pro Cabrillo Festival soudobé hudby (Santa Cruz, USA) ve spolupráci s fotografem National Geographic Fransem Lantingem, jeho partnerkou Christine Eckstrom, choreografem Alexandrem V. Nicholsem a pod taktovkou Marin Alsop. Festival požádal Philipa Glasse o výběr sedmi částí z jeho starších děl, původně komponovaných pro menší soubory či sólové nástroje, které Michael Riesman upravil pro velký symfonický orchestr.

Později byla LIFE Symphony přepracována pro menší orchestr, aby umožnila širší rejstřík uvedení. První komorní provedení se uskutečnilo během Festival della Scienza pořádaného National Geographic v Auditorium Parco della Musica v Římě.

„LIFE je multimediální prezentace, která je potěšením pro oči i uši.“— National Public Radio

„Technologicky sofistikovaná podívaná... Lantingovy obrazy doslova tančily v rytmu hudby, rozpouštěly se a prolínaly na obrovské projekční ploše, zatímco publikum volalo „bravo“ ještě dříve, než Marin Alsop vůbec pozvedla svou taktovku.“— San Jose Mercury News

Life: A Journey Through Time | **Koncept a fotografie:** Frans Lanting | **Hudba:** Philip Glass | **Orchestrální aranžmá:** Michael Riesman | **Vizuální choreografie a technická režie:** Alexander V. Nichols | **Editace projektu Life:** Christine Eckstrom | **Úvodní slovo:** Peter Coyote | **Hudba:** ©2006 Duvagen Music Publishers. Použito se souhlasem. | **Film:** ©2009 Frans Lanting. Použito se souhlasem.

Zámek Mikulov

První archeologické nálezy dokládající přítomnost menšího hradiště na mikulovském Zámeckém vrchu pocházejí již z konce 11. století. Stavba sloužila pravděpodobně jako obranný bod střežící územní zájmy na nově vzniklé moravsko-rakouské hranici. Patrně z podnětu **Přemysla Otakara I.**, nebo jeho bratra, moravského markraběte **Vladislava Jindřicha**, byl ve 13. století na vápencových útesech nad vsí vybudován kamenný hrad. Roku 1249 postoupil moravský markrabě, pozdější král Přemysl Otakar II., Mikulov **Jindřichovi z Lichtenštejna**. Právě se jménem tohoto rodu, původem ze Štýrska, jsou spojeny středověké dějiny mikulovského hradu. Ze 14. století, konkrétně z roku 1380, pochází dnes nejdochovanější gotický prostor hradu, osmiboká kaple. Lichtenštejnům patřil Mikulov až do roku 1560, kdy jej získal na krátkou dobu rod Kereczenyi. Od roku 1575 byl v držení rodu Dietrichštejnů, v jejichž majetku zůstal až do konce druhé světové války. Za **Františka kardinála Dietrichštejna** (1570–1636) se strohá hradní pevnost Mikulov proměnila v reprezentativní renesanční knížecí sídlo. Další zásadní přestavby zámeckého komplexu proběhly v 18. století, a to v důsledku zničujícího požáru roku 1719. V rámci rekonstrukce bylo přebudováno mimo jiné také původní barokní divadlo, které dodnes slouží jako historická knihovna čítající na 11 000 svazků vzácných knih. Do dějin mikulovského panství se tragicky zapsala druhá světová válka. V samém jejím závěru během osvobozovacích bojů zámek 22. dubna 1945 opět vyhořel. Stavení bylo v 50. letech citlivě a s ohledem na původní barokní interiér restaurováno. Dnes spravuje zámecký komplex Regionální muzeum mikulovského regionu, které v něm zároveň sídlí.

Orchester BERG

je špičkové české těleso, které již řadu let přináší svěží vítr na českou hudební scénu – uvádí inovativní a zároveň divácky atraktivní projekty kombinující současnou hudbu s tancem, filmem, divadlem, projekcemi apod. Je průkopníkem uvádění současné hudby mimo tradiční sály – od roku 2005 vystoupil v celé řadě industriálních objektů i v rozestavěné stanici pražského metra. Jednou z nejvýznamnějších aktivit orchestru je podpora českých skladatelů především mladé generace. Za dobu své existence objednal a ve světové premiéře uvedl více než dvě stovky nových děl. V českých premiérách také představuje tvorbu nejvýznamnějších zahraničních skladatelů, mimo jiné i hudební divadlo *Schwarz auf Weiss* Heinerja Goebbelse, hudebně filmový kus *Up-close* Michela van der Aa, unikátní celovečerní kompozici *In vain* Georga Friedricha Haase nebo legendární dílo Györgye Ligetiho *Poème symphonique* pro 100 metronomů. Orchester BERG uvedl celou řadu vlastních originálních projektů, například ve spolupráci s tanečnicí 420PEOPLE, režisérkou Petrou Tejnorovou, choreografkou Mírkou Eliášovou nebo režisérským duem SKUTR. Spolupracuje s nejvýznamnějšími českými kulturními organizacemi, mezi nimiž jsou například Centrum současného umění DOX, Divadlo Archa, Národní divadlo, festivaly Prague Sounds, Pražské jaro, Hudební fórum Hradec Králové ad. Věnuje se také edukativním aktivitám pro všechny věkové kategorie. Za projekt Hudba k siréně získal prestižní cenu Prix Italia 2021.

Peter Vrábek (dirigent)

je slovenský dirigent, který žije a pracuje v Praze. V roce 1995 založil Orchester BERG a určil jeho hudební směřování – díky němu je dnes tento orchestr oceňován jako jedinečný interpret hudby 20. století a hudby soudobé. Spolupracuje se soudobou českou skladatelskou špičkou a vytváří inspirativní tvůrčí prostor pro vynikající umělce mladé generace. Je držitelem Ceny Gideona Kleina a za svoji práci s Orchestrem BERG získal v roce 2010 od České hudební rady / UNESCO ocenění za zásluhy o kvalitu a šíření české hudby.

Philip Glass (skladatel)

patří svými operami, symfoniemi, komorními skladbami a velkou šíří spolupráce s dalšími osobnostmi mezi nejvýznamnější a nejvlivnější umělce své doby. Narodil se roku 1937 v Baltimoru, vystudoval University of Chicago, Juilliard a byl žákem Daria Milhauda. Poté se přestěhoval do Evropy, kde si rozšířil vzdělání pod vedením Nadie Boulanger a úzce spolupracoval se sitáristou Ravim Shankarem. Roku 1967 se vrátil do New Yorku a založil Philip Glass Ensemble – septeto hrající na amplifikované elektrické klávesy a rozličné dechové nástroje. Glass se označuje za skladatele „hudby s opakujícími se strukturami“ a mnoho z jeho rané tvorby bylo založeno na opakování krátkých melodických fragmentů, které se prolínaly v pestrém zvukovém obrazu. Množství jeho skladeb je značné: napsal více než 30 oper (mezi nejznámější patří *Einstein na pláži*, *Satyagraha* či *Cesta*), které byly provedeny na světových pódii, čtrnáct symfonií, třináct koncertů, devět smyčcových kvartetů a velké množství skladeb pro klavír, varhany a další obsazení. Rovněž napsal velké množství hudby pro divadlo či filmové snímky (*Hodiny*, *Kundun*, *Truman show*). Za svůj život spolupracoval s řadou významných osobností, a to nejen z oblasti klasické hudby (Yo-Yo Ma), ale rovněž hudby populární (David Bowie, Paul Simon, Linda Ronstadt) či například spisovateli Doris Leesingovou a Allenem Ginsbergem.

TEXT AUF DEUTSCH

Perly klavírní hudby

5. ŘÍJNA 2025 | 16:00
RYBNIČNÍ ZÁMEČEK

Rachel Breen (USA) klavír

Rybniční zámek se stane přístavem pro nepřeberné hudební žánry v podání klavíristky Rachel Breen. Zazní nejen díla klasické hudby Sergeje Rachmaninova či Samuela Barbera, ale rovněž skladby George Gershwin inspirované jazzem, Stephena Sondheim čerpající z muzikálu či výběr z baletu *Petruška* Igora Stravinského.

ZA PODPORY

PRODUKTOVÍ PARTNEŘI

Bösendorfer

VINAŘSTVÍ

Samuel Barber (1910–1981) Excursions, op. 20, H-108

- I. Un poco allegro
- II. In slow blues tempo
- III. Allegretto
- IV. Allegro molto

Antonín Filip Heinrich (1781–1861) Toccatina Capriciosa, op. 3, č. 2, The Sylviad

Leonard Bernstein (1918–1990) Seven Anniversaries

- I. For Aaron Copland. Allegretto semplice
- II. For My Sister, Shirley. Con moto
- III. In Memoriam: Alfred Eisner. Andante serioso, un poco rubato — Molto più mosso — Tempo I
- IV. For Paul Bowles. Moderato, senza calore
- V. In Memoriam: Nathalie Koussevitzky. Lento non troppo
- VI. For Sergei Koussevitzky. Adagio
- VIII. For William Schuman. Agitato, non troppo presto

Igor Stravinskij (1882–1971) Tři věty z Petrušky

- I. Danse russe
- II. Chez Pétrouchka
- III. La semaine grasse

PŘESTÁVKA

John Adams (1947) China Gates

Sergej Rachmaninov (1873–1943) Sen, č. 5 ze Šesti romansů, op. 38

Stephen Sondheim (1930–2021) Send in the Clowns (muzikál Malá noční hudba)

George Gershwin (1898–1937) Rapsodie v modrém (verze pro sólový klavír, arr. G. Gershwin)

Rybníční zámek

Půvabný klasicistní jednopatrový zámek je dominantou severního břehu Prostředního rybníka. V letech 1814–1816 jej dal postavit kníže **Jan I. Josef z Lichtenštejna** (1760–1836) podle návrhu architekta Josefa Kornhäusela (1782–1860). Vznikla tak nevelká podsklepená vilová stavba s výhledem na Apollonův chrám, rybníky i protilehlý chrám Tří Grácií a Nový dvůr. K dalším rozsáhlejším úpravám mělo dojít již v roce 1822 pod dohledem **Josefa Franze Engela** (1776–1827), avšak tato rekonstrukce nebyla v plném rozsahu provedena, pravděpodobně kvůli finanční náročnosti. Levnější úpravy v podobě arkád s pěti oblouky po obou stranách stavby byly někdy před rokem 1840 odstraněny a zámek tak dnes vidíme v jeho původní podobě. Jde o stavbu na pravidelném půdorysu s předsazeným centrálním rizalitem, jenž je v prvním patře na arkádě ozdoben vysunutým vyhlídkovým balkónem a zakončen trojúhelníkovým štítem s motivem harfy a květinovým ornamentem. Výrazným prvkem prvního patra, kam lze vystoupat po kamenném schodišti s kovaným zábradlím, jsou velká francouzská okna. V patře jsou umístěny dva rohové salónky (společenský a lovecký) a slavnostní, bohatě zdobený sál se vstupem na balkón. V přízemí zámku se původně nacházel byt pro myslivce, později pro zahradníka. Šlechta se zde příležitostně zastavovala při lovech. Roku 1923 pronajal tehdejší majitel, kníže **Jan II. z Lichtenštejna** (1840–1929), zámek Vysoké škole zemědělské v Brně (dnešní Mendelova univerzita) za účelem zkoumání místní fauny a flóry. Tomu slouží zámek dodnes. Zajímavostí je, že v letních měsících přebývá v jeho podkrovních prostorách početná kolonie netopýra brvitého – roku 2009 byl odhadnut její počet na 900 jedinců.

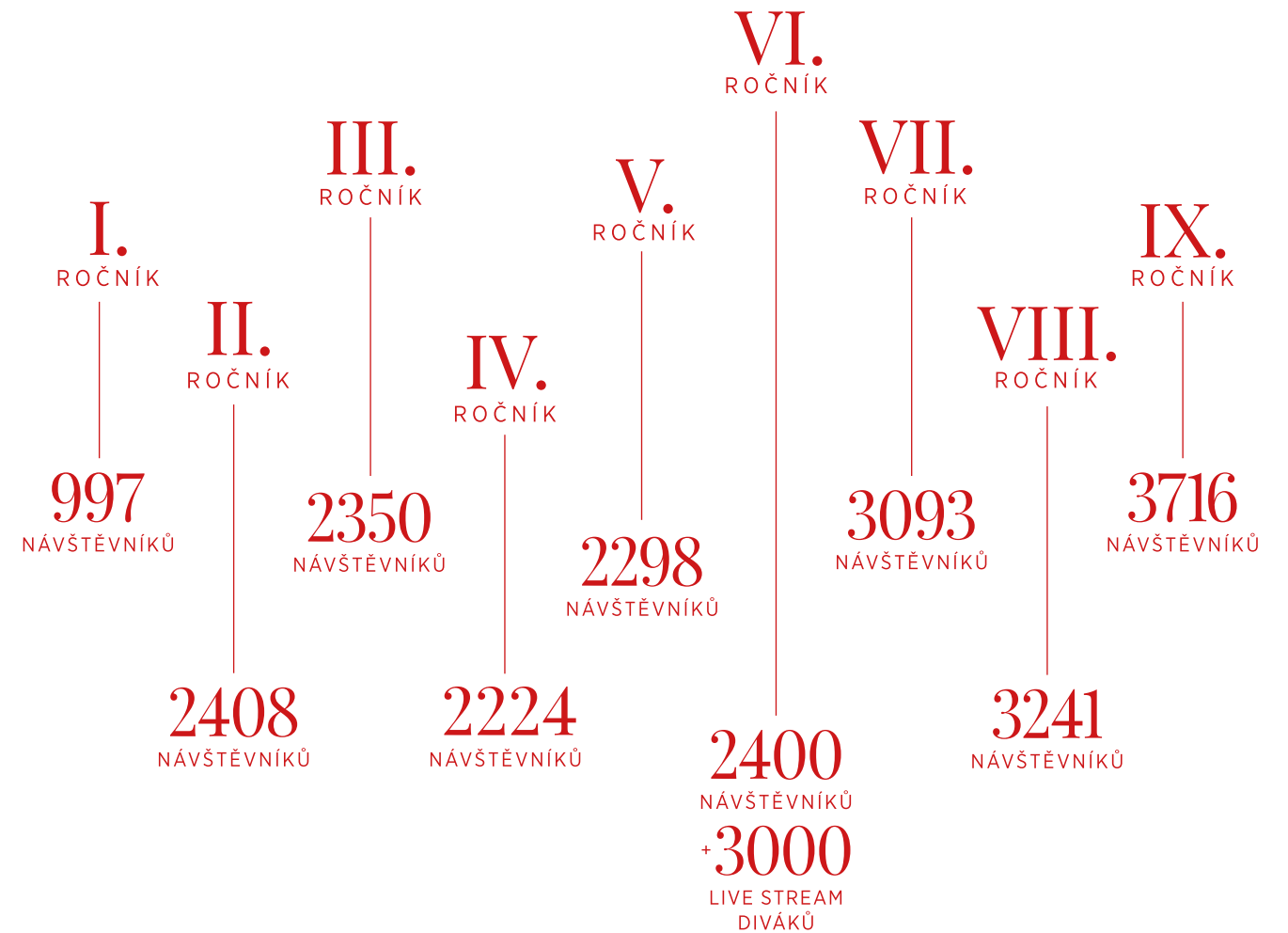

Rachel Breen (klavír)

Její vystoupení byla označena za „opravdu úchvatná“ (Gramophone UK) a její hru charakterizuje „krásný zvuk klavíru a originální detaily“. Hrát začala jako samouk a až v deseti letech se dostala k Sharon Mann na San Francisco Conservatory of Music. Následně absolvovala studium na Yale University a Juilliard School pod vedením Borise Slutského a Juliana Martina a byla rovněž studentkou zesnulého Larse Vogta na Hochschule für Musik v Hannoveru.

Rachel Breen má za sebou bohatou soutěžní kariéru, během níž získala hlavní ocenění na soutěžích Premi Iturbi, Hans von Bülow International Competition, Bösendorfer International Competition, Honens International Piano Competition, Beethoven International Competition ve Vídni, Georges Cziffra International Competition a na dalších. V letech 2021–2023 byla v USA vybrána jako Mladý umělec Národní federace hudebních klubů (National Federation of Music Clubs' Young Artist) a v roce 2021 získala cenu Kurta Altena na své univerzitě v Německu. V posledních koncertních sezónách vystoupila jako hostující umělkyně na festivalech Piano aux Jacobins, Chautauqua Institute, Sarasota Music Festival, Southeastern Piano Festival, San Francisco International Piano Festival, Festival Liszt en Provence, Beethovenfest v Bonnu, v Merkin Hall na IKIF a v rámci koncertní série Fazioli Hall. Objevila se také v podcastu 30 Bach z roku 2021, kde diskutovala a interpretovala Goldbergovy variace.

FESTIVAL V ČASE

FESTIVAL DOPOSUD
NAVŠTÍVILO
22 707
LIDÍ VČETNĚ DĚTÍ

TEXT AUF DEUTSCH

Koncert bude zaznamenán Českou televizí.

Kvarteto v srdci Valtic

8. ŘÍJNA 2025 | 19:00
ZÁMEK VALTICE – TANEČNÍ SÁL

Pavel Haas Quartet (CZ)

Veronika Jarůšková housle

Marek Zwiebel housle

Šimon Truszka viola

Peter Jarůšek violoncello

Taneční sál valtického zámku přivítá skladby a osobnosti české hudby, které se vypravily do Ameriky. Nejprve zazní *Smyčcový kvartet* B. Martinů, dále kvartet E. W. Korngolda napsaný v americkém exilu a celý večer uzavře čtrnáctý kvartet A. Dvořáka. Vše v podání světově uznávaného Pavel Haas Quartet.

ZA PODPORY

VE SPOLUPRÁCI

NÁRODNÍ
PAMÁTKOVÝ
ÚSTAV

ZÁMEK
VALTICE

VINAŘSTVÍ

Bohuslav Martinů (1890–1959) Smyčcový kvartet č. 3, H. 183

I. Allegro

II. Andante

III. Vivo

Erich Wolfgang Korngold (1897–1957) Smyčcový kvartet č. 2 Es dur, op. 26

I. Allegro

II. Intermezzo

III. Larghetto

IV. Waltz (Finale)

PŘESTÁVKA

Antonín Dvořák (1841–1904) Smyčcový kvartet č. 14 As dur, op. 105, B 193

I. Adagio ma non troppo. Allegro appassionato

II. Molto vivace

III. Lento e molto cantabile

IV. Allegro non tanto

Zámek Valtice – Taneční sál

Taneční sál na zámku Valtice je jedním z nejvýznamnějších **reprezentačních prostorů** tohoto barokního sídla. Interiér sálu je bohatě zkrášlen štukovou a malířskou výzdobou, která podtrhuje jeho historický význam. Stěny jsou zdobeny imitací mramoru s pozlacenými hudebními nástroji, což dodává prostoru elegantní atmosféru. Nábytek pochází z období rokoka a lustry jsou vyrobeny z českého křišťálu, což přispívá k celkovému noblesnímu dojmu. Taneční sál je součástí prohlídkového okruhu zámku, který zahrnuje 15 sálů, včetně mramorového salonku a obrazárny. Svou bohatou výzdobou a historickým nábytkem je ideálním místem pro konání menších **koncertů**, tanečních vystoupení či **společenských setkání**.

FESTIVALOVÉ ECHO aneb napsali o LVHF doma i v zahraničí

2019

KLASIKA PLUS,
ANEŽKA ŠEJNOHOVÁ
*„Celý večer svým elánem,
energii i cílevědomým vedením
taktovky utáhl dirigent Vojtěch
Spurný. Posluchači, kteří naplnili
Zámeckou jízdárnu ve Valticích
do posledního místa, rozhodně
neodešli zklamáni nebo netknuti,
naopak, ještě dlouho do noci měli
(v dobrém!) o čem diskutovat.“*

2020

HARMONIE, PETR VEBER
*„Festival v kraji Lichtenštejnů
se dramaturgicky nesnižuje
k laciným atrakcím, naopak se
soustřeďuje na uměleckou kvalitu
a smysluplné koncepce.“*

ČESKÝ ROZHLAS
VLTAVA, MOZAIKA

*„Lednicko-valtický hudební
festival se za pouhých šest let
své existence dokázal zařadit
mezi nejvýznamnější podzimní
festivally klasické hudby u nás.“*

2021

HARMONIE,
LUKÁŠ PAVLICA
*„Zahajovací koncert ve
valtické jízdárně vzbuzoval
svým pozoruhodným
programem i hvězdným
obsazením (Orliňski, Ensemble
Matheus a jejich Vivaldi) velká
očekávání. Troufám si*

*– a to i zcela za sebe – tvrdit,
že mnohá tato očekávání byla
mnohonásobně překonána.“*

2022

KLASIKA PLUS, JIŘÍ VEJVODA
*„Vědom si pravdivého rčení, že ďábel tkví
v detailu, všímám si během festivalových
večerů i toho, jak se ve zdánlivých
drobnostech zvedá nejen jeho organizační
zdatnost, ale i jeho společenská úroveň.“*

KRONEN ZEITUNG, STEFAN MUSIL
*„Fihomoravské architektonické skvosty, zámek
Valtice a zámek Lednice se svými okolními
stavbami, poskytují jedinečný rámec pro špičkový
hudební festival. Hudba opět nejkrásnějším
způsobem překonala všechny hranice.“*

2024

ASK ENRICO, DAGMAR POSTEL
*„Poslouchali jsme Maxima Vengerova, světově
proslulého houslistu, který hrál Mozartovy
houslové koncerty. Skvělý večer... celé publikum
bylo nadšené – takový úvodní koncert opravdu
budí chuť na více.“*

Pavel Haas Quartet

patří mezi jedno z předních světových komorních těles. Soubor vystupuje v nejprestižnějších světových koncertních sálech a za své nahrávky získal již pět ocenění Gramophone Awards a řadu dalších významných cen. V roce 2022 je časopis BBC Music Magazine zařadil mezi 10 největších smyčcových kvartet všech dob. Od září 2022 je soubor rezidenčním tělesem festivalu Dvořákova Praha, kurátorem jeho komorních koncertů a během tří sezón uvedl všechny Dvořákovy smyčcové kvartety a komorní tvorbu. Od vítězství v soutěži Paola Borcianiho v Itálii v roce 2005 patří mezi další významné události začátku jejich kariéry nominace na ECHO Rising Stars v roce 2007, účast v programu BBC New Generation Artists v letech 2007–2009 a stipendium speciálního souboru Borletti-Buitoni Trust, které jim bylo uděleno v roce 2010. Pavel Haas Quartet založila v roce 2002 Veronika Jarůšková s violistou Pavlem Niklem, který byl jeho členem až do roku 2016. Pavel Nikl je stálým hostem souboru při interpretaci smyčcových kvintetů. Členové Pavel Haas Quartet studovali u legendárního violisty Smetanova kvarteta Milana Škampy. Soubor nese jméno českého skladatele Pavla Haase (1899–1944), Janáčkovy nejnadanějšího žáka, který byl v roce 1941 nacisty vězněn v Terezínském ghettu a o tři roky později umčen v koncentračním táboře v Osvětimi. Jeho hudební odkaz zahrnuje tři skvostné smyčcové kvartety.

TEXT AUF DEUTSCH

Americké spirituály

10. ŘÍJNA 2025 | 19:00
KOSTEL SV. JAKUBA STARŠÍHO

Martinů Voices (CZ)

Lukáš Vasilek (CZ) sbormistr a klavír

Mikhail Pashayev (AZ) bicí

Lednický kostel sv. Jakuba Staršího se rozezní
ve zdejších končinách velmi nezvyklou podobou
duchovní hudby – Martinů Voices provedou tradiční
americké spirituály v osobitých jazzových úpravách.

Koncertem provází: **Ondřej Kepka**

PARTNER KONCERTU

ZA PODPORY

VE SPOLUPRÁCI

NÁRODNÍ
PAMÁTKOVÝ
ÚSTAV
ZÁMEK
LEDNICE

PRODUKTOVÝ PARTNER

VINAŘSTVÍ

Motherless Child (arr. Craig Hella Johnson)

Ain't That Good News! (arr. William Levi Dawson)

Soon Ah Will Be Done (arr. William Levi Dawson)

Deep River (arr. Henry Thacker Burleigh)

Ev'ry Time I Feel de Spirit (arr. Henry Thacker Burleigh)

Steal Away (arr. Henry Thacker Burleigh)

Let Me Fly (arr. Robert De Cormier)

We Shall Walk Through the Valley in Peace (arr. William Appling)

Ain't No Grave Can Hold My Body Down (arr. Paul Caldwell & Sean Ivory)

Nobody Knows de Trouble (arr. Henry Thacker Burleigh)

By an' By (arr. Henry Thacker Burleigh)

Down by the Riverside (arr. Robert Rice)

Hold On! (arr. Moses Hogan)

Freedom Song (Robert Kyr)

Swing Low, Sweet Chariot (arr. Dale Adelman)

Kostel sv. Jakuba Staršího Lednice

Původ této stavby se datuje do období gotiky, kdy na pozemku dnešního zámku stával kostel zničený roku 1426 husity. V roce 1495 byl vystavěn kostel nový, již zasvěcený sv. Jakubovi Staršímu, který však musel v roce 1731 ustoupit velkolepým plánům na rozšíření zámku. Ty mimo jiné počítaly i s výstavbou nového zámeckého kostela v místech, kde se nachází dnes. Dnešní podobu v novogotickém (windsorském) stylu s fiálami, chrličí, kružbami a dalšími prvky získala stavba v polovině 19. století. Sochy **Franze Höglera** (1802–1855) nad hlavním vchodem představují Pannu Marii stojící na měsíčním srpku – symbolu čistoty, po její pravici vidíme svatého Metoděje s patriarším křížem a knihou, po levici svatého Františka z Pauly, zakladatele řádu paulánů. Do prostoru chrámové lodi se vstupujeklenutou předsíní, nad níž se nachází cenný reliéf z 15. století znázorňující smrt Panny Marie. Na levé straně u vchodu je umístěna relikvie – kámen ze svaté hory Oreb, zvané též Sinaj, kde dal Bůh Mojžíšovi Desatero přikázání. Obraz na hlavním oltáři namaloval původně **Petr Brandl** (1668–1735), později byl však nahrazen novogotickým křídlovým oltářem s obrazem na téma svaté rodiny z roku 1856 malíře **Franze Ittenbacha** (1813–1879). Na zdech kostelní lodi jsou kamenné reliéfy od **bratrů Anglerů** z roku 1856 znázorňující křížovou cestu. Monumentální kamenný kříž s Ježíšem je dílem **Josefa Kliebera** (1773–1850) z dvacátých let 19. století. Vlevo před presbytářem je dřevěná kazatelna. Z knížecí oratoře v prvním patře lze nahlédnout do interiéru kostela, který sloužil nejen knížecí rodině, ale i místním farníkům. Kněžiště je zaklenuto hvězdnicovou klenbou, loď klenbou síťovou. Unikátem této stavby jsou mimořádně cenné varhany staré asi 430 let a stále plně funkční zvon ulitý roku 1616 ve Znojmě.

Martinů Voices

byl založen v roce 2010. Jeho hlavním uměleckým cílem je špičková interpretace komorní sborové tvorby 19.–21. století, dramaturgie sboru se ale nevyhýbá ani hudbě renesanční, barokní a klasicistní. Ansámbl tvoří profesionální zpěváci, kteří pracují pod vedením sbormistra Lukáše Vasilka. Martinů Voices jsou pravidelnými hosty nejvýznamnějších českých hudebních festivalů (např. Pražské jaro, Dvořákova Praha, Prague Sounds, Svatováclavský hudební festival, Lípa Musica). Koncertují převážně samostatně, některé projekty ale realizují také ve spolupráci s tuzemskými orchestry a dirigenty. V roce 2014 provedli spolu s Českou filharmonií a jejím šéfdirigentem Jiřím Bělohlávkem operu Bohuslava Martinů *Čím lidé žijí*. Tato umělecká spolupráce jim přinesla mj. nominaci na prestižní ocenění International Opera Award (2015). K velkým úspěchům Martinů Voices patří také jejich společný koncert se slavným britským souborem Tallis Scholars, který se uskutečnil v roce 2016 v rámci festivalu Dvořákova Praha. O rok později pak sbor uvedl ve spolupráci s ansámblem Bang on a Can All-Stars českou premiéru kantáty *Anthracite Fields*, jejíž autorkou je Američanka Julia Wolfe (festival Prague Sounds). Nahrávky vydané u společnosti Supraphon, zachycující výběr sborové tvorby Jana Nováka a Bohuslava Martinů, vzbudily mimořádný ohlas. Album madrigalů Bohuslava Martinů získalo ocenění Diapason d'Or a obdrželo Editor's Choice v prestižním britském časopisu Gramophone.

Lukáš Vasilek (sbormistr a klavír)

vystudoval dirigování a hudební vědu. Od roku 2007 je hlavním sbormistrem Pražského filharmonického sboru. Těžiště jeho umělecké práce s tímto tělesem spočívá v nastudování a provádění repertoáru a cappella, stejně jako v přípravě sboru k účinkování ve velkých kantátových, oratorních a operních projektech, při kterých spolupracuje se světově uznávanými dirigenty a orchestry (např. Berlínští filharmonikové, Česká filharmonie, Izraelská filharmonie či Petrohradská filharmonie). Vedle PFS se věnuje i jiným uměleckým aktivitám, především spolupráci s vokálním ansámblem Martinů Voices, který založil v roce 2010. Jako dirigent nebo sbormistr je podepsán pod celou řadou nahrávek PFS pořízených pro významná světová vydavatelství (Decca Classics, Supraphon); v posledních letech se soustavně věnoval natáčení sborové tvorby Bohuslava Martinů. Jeho nahrávky vzbudily mimořádný ohlas v zahraničí a získaly mj. ocenění prestižních časopisů Gramophone, BBC Music Magazine a Diapason.

TEXT AUF DEUTSCH

God Bless America

11. ŘÍJNA 2025 | 19:00
ZÁMECKÁ JÍZDÁRNA LEDNICE

Kings Return (USA)

Vaughn Faison tenor, **Gabe Kunda** bas,
J. E. McKissic tenor, **Jamall Williams** baryton

Čtyřčlenné vokální uskupení Kings Return z Dallasu předvede umění a cappella zpěvu v lednické jízdně. Posluchače čeká jedinečná kombinace žánrů od R&B přes gospel a pop až po oblíbené písně studia Disney.

Koncertem provází: **Ondřej Kepka**

HLAVNÍ PARTNER KONCERTU

MND

ZA PODPORY

LEDNICE

VE SPOLUPRÁCI

NÁRODNÍ
PAMÁTKOVÝ
ÚSTAV

ZÁMEK
LEDNICE

PRODUKTOVÝ PARTNER

**PIVOVAR
LEDNICE**

VINAŘSTVÍ

Irving Berlin (1888–1989) God Bless America
Shenandoah (arr.)

Paul Simon (1941) Bridge Over Troubled Water
How Great Thou Art (arr.)

Albert E. Brumley (1905–1977) I'll Fly Away
Amazing Grace (arr.)

PŘESTÁVKA

Joshua Fit the Battle (arr.)
Go Down Moses (arr.)

Irving Berlin Blue Skies

Stevie Wonder (1950) Sir Duke

Barry Gibb (1946–2003), Robin Gibb (1949–2012), Maurice Gibb (1947–2003)

How Deep Is Your Love
výběr z písní studia Disney

Zámecká jízdárna Lednice

Komplex jízdáren, jenž začal dle představ knížete Karla Eusebia z Lichtenštejna budovat na přelomu let 1687–1688 **Johann Bernard Fischer z Erlachu**, představuje nejstarší původní dochovanou část lednického zámeckého areálu. Nachází se na jeho západním okraji, kde se napojuje v místě bývalého „loveckého dvora“. Jde o tříkřídlou dispozici rozšířenou o dvě krátká křídla na severní straně. Takto vzniklo přibližně čtvercové nádvoří přístupné třemi branami: monumentální tříosou branou, portikem v jižním křídle a dvěma analogickými, protilehlými, jednoosými branami, které akcentují vysoké štíty v křídle západním a východním. Po stranách štítů jsou volutová křídla přecházející do postamentů soch (vždy dvojice – nad západní branou Herakles a Hebe, Apollon a Artemis; nad jižní Poseidon a Afrodita, Zeus a Héra; nad východní Evropa a Asie, Afrika a Amerika). Na rovných úsecích stříšky (nad pilastry) se nachází dvojice váz s motivem koňské hlavy. Kvádrové pilastry nesou reliéfy lichtenštejnských erbů, v ploše štítů jsou plastické kruhové rámy. Jízdárny, rozsáhlé objekty pro účely chovu koní, který symbolizoval v období baroka prestiž, bohatství a moc, patřily k nezbytným součástem rezidenčních prostor vládnoucích rodů. Jinak tomu nebylo ani v Lednici, letním sídle knížecího rodu Lichtenštejnů. Původní Fischerův návrh upravil v duchu dobového vkusu v letech 1690–1691 italský architekt Domenico Martinelli. Dvě menší křídla navazující na západní a východní budovu, jimiž se objekt prostorově uzavřel, byla dostavěna až koncem 18. století.

Kings Return

je dynamická a uklidňující čtyřčlenná vokální skupina, která si zakládá na vytváření rozmanitého, avšak mimořádně soudržného a cappella zvuku. Skupina se proslavila poté, co zveřejnila sérii syrových vystoupení na schodišti, která se stala virálními. Jejich zvuk bývá přirovnáván k legendárním Take 6 nebo Boyz II Men, ale co Kings Return odlišuje, je jejich bezchybná integrace široké škály žánrů a stylů – propojují prvky R&B, jazzu, gospelu a popu, to vše na pevných klasických základech. Skupina Kings Return vznikla v roce 2016, kdy Gabe Kunda požádal své přátele, aby s ním vystoupili na vysokoškolském recitálu. Po několika letech ladění sestavy dosáhli finální podoby v roce 2020: Vaughn Faison (tenor), Gabe Kunda (bas), J. E. McKissic (tenor) a Jamall Williams (baryton). Skupina sídlí v Dallasu a od svého vzniku si získala miliony fanoušků po celém světě, jak naživo, tak online. První vlnu popularity zažili v létě 2020 po vydání *God Bless America*. O rok později dosáhli ještě většího úspěchu s klasickou skladbou *Ubi Caritas*, která nasbírala přes 10 milionů zhlédnutí. Tento moment znamenal zásadní posun – od čistě gospelového repertoáru se skupina otevřela širším hudebním možnostem. V prosinci 2021 vydali své debutové EP „Merry Little Christmas“, v září 2022 album „ROVE“, na němž byla i coververze *How Deep is Your Love* od Bee Gees, která získala nominaci na cenu Grammy. V listopadu 2023 Kings Return vydali své první plnohodnotné vánoční album „We 4 Kings“. Název Kings Return odráží jejich umělecký záměr: „Kings“ – protože vystupují s charismatem, jistotou a odvahou překonávat nové výzvy; „Return“ – protože chtějí vrátet podporu komunitám, které je na jejich cestě podpořily.

PŘISPÍVÁME K NOVÝM ZAČÁTKŮM

Jsmo ponořeni do festivalového dění, ale díváme se také okolo.
Na příběhy těch, kteří potřebují a ocení pomocnou ruku.
Společensky odpovědné aktivity jsme nastartovali po „covidovém“ ročníku.

2021

DÁRCOVSKÁ SBÍRKA A BENEFIČNÍ AUKCE

Společenská odpovědnost LVHF v tomto roce směřovala oblastem na jižní Moravě, které zasáhlo ničivé tornádo.

Dárcovská sbírka pro Nadaci Via vynesla 55 469 Kč.

Tým LVHF rovněž přiložil ruku k dílu a odklízěl trosky způsobené tornádem. Vedle těchto iniciativ festival poskytl dárkové vouchery do benefiční aukce Rotary klubu Prag Bohemia na podporu dětí, které přišly během pandemie covidu-19 o své rodiče.

2022

VLAŠTOVCE POMÁHÁME S PLUSEM

Tento rok LVHF podpořil zařízení, které pomáhá rodinám s handicapovanými dětmi, a to Stacionář Vlaštovka. Vše proběhlo ve spolupráci se Stavební společností PLUS a její sbírkou Pomáháme s Plusem, která byla založena v roce 2017 s cílem podporovat tělesně postižené, handicapované a jinak strádající osoby. Částku LVHF 10 000 Kč náš festivalový partner Stavební firma Plus zdvojnásobil a věnoval na výstavbu zmíněného stacionáře.

2023

POMOC DĚTEM BĚHEM ROČNÍKU MLADÝCH TALENTŮ

Společenská odpovědnost LVHF mířila k dětem. Pro Nedoklubko, z. s. spolek, který se věnuje předčasně narozeným dětem a jejich rodinám, jsme vybrali částku 10 000 Kč. Prolog festivalu jsme uspořádali s klarinetistou Vojtěchem Nýdlem, který svým osobním příběhem a hudbou podporuje rodiče dětí po předčasném porodu.

2024

NOVÉ NÁSTROJE PRO ZUŠ JESENÍK, PODPORA PRO NEMOCNÉ DĚTI

LVHF společně s partnerskou společností Albaform věnoval část z výtěžku 3. koncertu na podporu ZUŠ Jeseník, která byla zasažena povodněmi. Škola přišla o vybavení a právě tento příspěvek v hodnotě 20 000 Kč směřoval například na nákup nových nástrojů. Dále LVHF přispěl částkou 5 000 Kč na nadaci Korunka Velké Losiny, která podporuje handicapované a dlouhodobě nemocné děti.

TEXT AUF DEUTSCH

Hudba Milosrdných bratří

17. ŘÍJNA 2025 | 19:00
KLÁŠTER MILOSRDNÝCH BRATŘÍ
S KOSTELEM SV. AUGUSTINA

Hipocondria Ensemble (CZ)

Helena Hozová soprán, **Marta Fadljevičová** alt

Čeněk Svoboda tenor, **Martin Vacula** bas

Již je tomu 420 let, co přišel řád Milosrdných bratří do Valtic. A kromě péče o nemocné pečoval rovněž o rozkvět kultury ve městě a značně obohatil valtickou hudební sbírku. A právě z ní zazní skladby Georga Thomase Hymbra, Stephanuse Sailera či Johanna Ignaze Mikýska. Program v podání Hipocondria Ensemble doplní F. I. Tůma a J. G. Orschler.

Koncertem provází: **PhDr. Jiří Vejvoda**

ZA PODPORY

VALTICE

PARTNER KONCERTU

VE SPOLUPRÁCI

VINAŘSTVÍ

Jan Tobiáš Becker (1699/1700–1779) Kyrie (Missa in C)

František Ignác Tůma (1704–1774) Sonáta č. 1 e moll pro dvoje housle, violu a basso continuo

I. Adagio

II. Allegro

III. Andante, ma Allegretto

IV. Presto

Stephanus Sailer (1741–1814) Aria Andante moderato (ODH MZM: Valtická hudební sbírka, A 42.400)

František Ignác Tůma Sonáta a moll pro dvoje housle a b. c.

I. Vivace

II. Largo

III. Allegro

Georg Thomas Hymbr (1733–1805) Litaniae (ODH MZM: A 42.254)

Johann Georg Orschler (1698–po 1767) Sinfonia in F

I. Allegro

II. Andante

III. Presto

Johann Ignaz Micksh/ Mikýsek (1734–1782): Salve Regina (ODH MZM: A 42.290)

Kláster Milosrdných bratří s kostelem sv. Augustina

V roce 1605 přivedl kníže **Karel I. z Lichtenštejna řád Milosrdných bratří** do Valtic, čímž zde vznikl první konvent tohoto řádu ve střední Evropě. Stavba konventu na Lednické ulici, jehož součástí byl i kostel a který měl zajistit nejen právní, ale i finanční zajištění této instituce, byla zahájena až v roce 1662, za vlády **Karla Eusebia**, a to pod záštitou jeho manželky **Johanny Beatrix** a po více než padesáti letech existence v provizorních podmínkách. Rychlý postup výstavby byl umožněn nejen díky podpoře Lichtenštejnů, ale i rostoucí potřebě zdravotní péče pro obyvatelstvo Valtic a v roce 1668 byla dokončena **rozšířená nemocnice** s dvanácti lůžky. Roku 1671 byl dokončen kostel zasvěcený sv. Augustinu. O čtyři roky později založil Karel Eusebius fundaci, která stanovila jasné rámce pro fungování konventu. Během 17. a 18. století došlo k drobnějším stavebním pracím (úprava střechy, rozšíření lékárny, pořízení nových kostelních varhan), a když v roce 1713 Valtice postihla morová epidemie, nechal převor P. Roman Schrott postavit **sochu sv. Jana z Boha**, která měla symbolizovat ochranu města před morem. V roce 1882 byly provedeny vnější úpravy kostela, včetně zvýšení věží, a o deset let později byla dokončena přestavba nemocnice. Kostel byl nejen duchovním centrem, ale také místem, které reflektovalo historii a tradici řádu Milosrdných bratří. Jeho historie i dnes zůstává součástí kulturního a duchovního dědictví Valtic.

Hipocondria Ensemble

vznikl v roce 2000. Zakládajícími členy byli mladí profesionální instrumentalisté, kteří se po několikaleté činnosti v předních českých ansámblech rozhodli vytvořit vlastní komorní soubor specializovaný na autentickou interpretaci staré hudby. Ve snaze přiblížit se původnímu znění interpretovaných děl 17. a 18. století používá soubor dobové nástroje nebo jejich kopie a historické systémy ladění. Podstatnou částí interpretačního zájmu tvoří provádění vokálně-instrumentálních skladeb, zvláštní pozornost věnuje Hipocondria interpretaci opomíjených a méně uváděných skladeb českých mistrů. Soubor má za sebou nespočet koncertních vystoupení jak v České republice, tak i v zahraničí, včetně pravidelného účinkování v rámci festivalových produkcí. Hipocondria se pravidelně věnuje nahrávací činnosti. Významným počinem byla světově premiérová CD nahrávka chrámových sonát F. I. A. Tůmy a výběru z Plánického díla Opella Ecclesiastica. Za svoji nahrávku s kompletním dílem skladatele Bohuslava Matěje Černohorského obdržel soubor mj. vysoké ohodnocení prestižním francouzským odborným měsíčníkem Le Diapason. Mezi další významné nahrávky uvedme cembalové koncerty J. A. Bendy a J. A. Štěpána se sólistkou Editou Keglerovou. V roce 2021 soubor nahrál výběr duchovních skladeb českého skladatele Šimona Brixioho. Dnes je Hipocondria Ensemble sebevědomým komorním tělesem, které si vybudovalo pevné místo mezi renomovanými soubory staré hudby v Čechách. Uměleckým vedoucím ansámblu je houslista a dirigent **Jan Hádek**, který studoval na Pražské konzervatoři a Hudební akademii múzických umění. Již během studií na konzervatoři se začal zajímat o poučenou interpretaci hudby 17. a 18. století, v roce 2003 absolvoval stáž u prof. Chiary Banchini na prestižní Schola cantorum Basiliensis ve Švýcarsku a zúčastnil se interpretačních kurzů staré hudby v Prachaticích (Katy Debreczeni). Jako hráč na barokní housle má za sebou bohatou koncertní činnost doma i v zahraničí. Zkušenosti získal působením v mnoha ansámblech, např. Collegium 1704, Musica Florea, Capella Regia Musicalis, Ensemble Inégal a další. S těmito soubory se podílel na realizaci řady nahrávek pro domácí i zahraniční hudební vydavatelství.

Helena Hozová (soprán)

studovala zpěv na pardubické konzervatoři a na hudební fakultě JAMU v Brně, absolvovala stáž na Hochschule für Musik v Drážďanech a účastnila se řady mistrovských kurzů osobností operního světa. Jako sólistka se představila na mnoha evropských festivalech, spolupracovala s českými i zahraničními orchestry a v současnosti vystupuje především se souborem Collegium 1704. Zpívala roli Nicandra v opeře *Arsilda* Antonia Vivaldiho v režii Davida Radoka pod taktovkou Václava Lukse a ztvárnila též roli Galatey v Händelově opeře *Acis a Galatea* na festivalu Tage Alter Musik v Regensburgu. V roce 2019 absolvovala s uskupením Duo Siempre Nuevo koncertní turné v Portugalsku, Brazílii a Peru, premiérovala řadu písní od Luboše Sluky a přímo pro její hlas vznikly písně Lukáše Sommera, Františka Chaloupky nebo Miloše Štědrone. Natočila *Sedm písní na slova F. L. Čelakovského* od Pavla Haase, *Zpíváno dětem a Květomluvu* od Luboše Sluky a *Celebration Jazz Mass* Karla Růžičky.

Marta Fadljevičová (alt)

se od dětství věnovala hře na klavír a zpěvu. Roku 1997 absolvovala Pražskou konzervatoř u prof. Antonie Denygrové, dále se zdokonaľovala na bratislavské VŠMU pod vedením prof. Vlasty Hudecové a účastnila se interpretačních kurzů Maria van Alteny, Julie Hassler a Howarda Crooka. Od roku 1994 se zaměřuje převážně na renesanční a barokní hudbu a spolupracuje s ansámby, jako jsou Musica Florea, Ensemble Inégal, Hipocondria a Collegium 1704, s nimiž nahrála mnoho nahrávek a účastnila se českých i zahraničních festivalů. V letech 2008–2018 byla členkou souboru Tiburtina. Účastnila se také několika scénických ztvárnění barokních oper v Čechách i v zahraničí, měla možnost pracovat s režiséry Sigrid T'Hooft, Lorenzem Charoyem, Tomášem Pilařem a Davidem Radokem a s duem SKUTR. Pravidelně spolupracuje s pražským VUS.

Čeněk Svoboda (tenor)

pochází z Liberce, kde studoval soukromě zpěv u prof. Svatavy Šubrtové, v Praze pak vystudoval obor Sbormistrovství na Pedagogické fakultě UK, kde také absolvoval doktorská studia na téma „Historicky poučená interpretace staré hudby“. Patří mezi zakládající a kmenové členy Collegia vocale 1704, spolupracuje se soubory Musica Florea, Collegium Marianum, Hipocondria Ensemble, Dresdner Kammerchor, Douce Memoire a dalšími. Jako sbormistr vedl v letech 2000–2025 liberecký sbor Cum decore, 2006–2013 smíšený sbor Ještěd, v letech 2004–2016 Collegium 419. Působí také jako vysokoškolský a gymnaziální pedagog, dlouho spolupracoval s časopisem Harmonie či s Českým rozhlasem Vltava.

Martin Vacula (bas)

vystudoval zpěv na Institutu pro umělecká studia Ostravské univerzity ve třídě Mgr. Michaela Kozelského. V letech 2003–2008 se ve svém oboru vzdělával dále soukromě u barytonisty Václava Zítka. V roce 2003 se stal členem operního sboru Národního divadla v Praze a od roku 2007 do dubna 2013 působil v Pražském filharmonickém sboru. Od roku 2013 je umělcem na volné noze a věnuje se převážně interpretaci barokní hudby. Od roku 2010 je stálým členem Collegia Vocale 1704 pod vedením Václava Lukse a pravidelně spolupracuje také se soubory Ensemble Inégal, Czech Ensemble Baroque, Collegium Marianum, Capella Mariana, Ensemble Damian, Czech Ensemble Baroque Quintet, Il Cuore Barocco, Musica cum gaudio, Victoria Ensemble a je zakládajícím členem komorního sboru Martinů Voices.

...JAK JSME BYLI ZA ŠKOLOU NA LVHF

Lednicko-valtický hudební festival není jen pro velké uši – každoročně připravujeme také dobrodružství pro malé hudebníky a zvědavce. Na dětech si potvrzujeme, že klasika rozhodně není nuda – pořádáme interaktivní koncerty, hudebně-výtvarné dílny a setkání se skutečnými mistry svého oboru. Děti si zkusí bubnovat, foukat, drnkat i zpívat – prostě všechno, co k hudbě patří. Ukazujeme jim, že hudba není jen poslech, ale taky zábava, emoce a způsob, jak se dorozumět i beze slov. Chceme, aby si domů neodnášely pouze omalovánky, ale opravdové umění i lásku k hudbě a chuť objevovat ji.

A něco navíc? Celý tento hudební a výtvarný program je pro děti zcela zdarma.

Koncert se koná pod záštitou ministra kultury České republiky, Mgr. Martina Baxy.

TEXT AUF DEUTSCH

Závěrečný galakonzert LVHF 2025

18. ŘÍJNA 2025 | 19:00
ZÁMECKÁ JÍZDÁRNA VALTICE

Slovenská filharmonie (SR)
Tomáš Brauner (CZ) dirigent
Joshua Brown (USA) housle

Na závěrečném galakonzertu festivalu se poprvé představí Slovenská filharmonie pod taktovkou Tomáše Braunera společně s americkým houslistou Joshuou Brownem. Večer zahájí *Fanfára obyčejného člověka* Aarona Coplanda, dále zazní *Tance z Galanty* Zoltána Kodályho, houslový koncert E. W. Korngolda a celý festival uzavře *Symfonie „Z Nového světa“* Antonína Dvořáka.

Koncertem provází: **PhDr. Jiří Vejvoda**

HLAVNÍ PARTNER KONCERTU

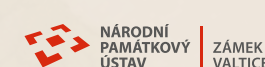
PARTNER KONCERTU

ZA PODPORY

VE SPOLUPRÁCI

VINAŘSTVÍ

Aaron Copland (1900–1990) Fanfare for the Common Man

Zoltán Kodály (1882–1967) Tance z Galanty

Erich Wolfgang Korngold (1897–1957) Houslový koncert D dur, op. 35

I. Moderato nobile

II. Romance

III. Allegro assai vivace

PŘESTÁVKA

Antonín Dvořák (1841–1904) Symfonie č. 9 e moll, op. 95, B 178, „Z Nového světa“

I. Adagio. Allegro molto

II. Largo

III. Molto vivace

IV. Allegro con fuoco

Zámecká jízďárna Valtice

Přestože hlavní knížecí sídlo Lichtenštejnů zažívalo stavebně svůj největší rozmach v 17. a 18. století, vznikal již za **Karla I. z Lichtenštejna** (1569–1627) a jeho syna **Karla Eusebia** (1611–1684) pod dohledem řady italských stavitelů palácový komplex o třech nádvořích obklopený řadou hospodářských budov. Z doby Karla Eusebia existují zmínky o četných konzultacích o chovu, výměně a nákupu koní s řadou významných šlechtických rodů. Muselo zde tedy existovat místo pro jejich ustájení. Prameny uvádějí, že tomu tak bylo přinejmenším od počátku 17. století; základní kontury hospodářského dvora a jeho objektů pocházejí s jistotou z období první poloviny 17. století. Podle závěrů historického průzkumu byl sice rozsah valtického předzámčí (hospodářský dvůr) vymezen již dříve, jeho dosud existující podoba s trojosým portálem, konírnami a zimní jízďárnou však byla vybudována až po příchodu knížete **Antona Floriana** (1656–1721), dvořana císaře **Karla VI.** (1685–1740), a jeho architekta Johanna Antona Ospela (1677–1756). Ve druhém desetiletí 18. století vznikly ve valtickém předzámčí horní konírny a konírna španělská. Podélně zastřešená jízďárna měla tehdy zřejmě dvě sedlové konstrukce se středovým úžlabím. Výrazně byl krov upraven v roce 1871, kdy krovový nástavec vytvořil jakousi mansardovou střechu právě tak vysokou, aby nebránila výhledu z knížecí rezidence na mikulovský zámek a Pálavu. Po druhé světové válce se zimní jízďárna užívala jako sušárna tabáku – byl zde instalován sušicí stroj, vybetonována podlaha a vestavěna kotelna. Od roku 1970 byla zahájena postupná rekonstrukce, jejímž záměrem bylo navrácení do podoby z 18. století. Po provedeném archeologickém průzkumu se navíc uskutečnila kompletní rekonstrukce podlahy. Podle dochovaných fragmentů se obnovilo její pokrytí dřevěnými fošnami na trámovém roštu. Sál jízďárny zabírá plochu bezmála 1200 metrů čtverečních a pojme na 800 diváků.

Slovenská filharmonie

byla založena v roce 1949. U jejího uměleckého zrodu stáli dva významní představitelé mezinárodního hudebního života – Václav Talich (1949–1952) a Ľudovít Rajter (1949–1976). Od sezóny 2020/2021 zastává post šéfdirigenta Daniel Raiskin. Mezi řadou hostujících dirigentů, kteří se Slovenskou filharmonií spolupracovali, patří mezinárodně uznávané osobnosti jako János Ferencsik, Witold Rowicki, Václav Smetáček, Karel Ančerl, Václav Neumann, Hermann Abendroth, Alberto Erede, Sir Eugene Goossens, Sir Claudio Abbado, Kurt Masur, Charles Mackerras, Sergiu Celibidache, Neeme Järvi, Mariss Jansons, Fabio Luisi, Yehudi Menuhin, Jiří Bělohlávek, Jakub Hrůša, Tomáš Hanus, Juraj Valčuha, Tomáš Netopil a mnoho dalších. Orchester spolupracoval také se skladateli, kteří interpretovali svá vlastní díla, jako Jean Martinon, Krzysztof Penderecki a Aram Chačaturjan. Slovenská filharmonie realizovala řadu nahrávek pro rozhlas, televizi a hudební vydavatelství OPUS, Supraphon, Panton, Hungaroton, JVC Victor, RCA, Pacific Music, Naxos a Marco Polo. Pravidelně vystupuje na prestižních evropských pódiiích a festivalech, stejně jako na Kypru, v Turecku a USA. Koncertní turné podniká v Japonsku, Jižní Koreji, Ománu a Spojených arabských emirátech.

Tomáš Brauner (dirigent)

se narodil v Praze a vystudoval hru na hoboj a dirigování na tamější konzervatoři. V roce 2005 absolvoval Hudební fakultu Akademie múzických umění (obor dirigování) a následně také studijní stáž na vídeňské Universität für Musik und darstellende Kunst. O pět let později se stal laureátem Mezinárodní dirigentské soutěže Dimitrise Mitropoulose pořádané v řeckých Aténách. Uměleckou dráhu operního dirigenta zahájil v roce 2007 v Divadle J. K. Tyla v Plzni, kde nastudoval či dirigoval velký počet operních titulů. V roce 2008 debutoval v Národním divadle v Praze představením Verdiho *Otella*. Dále se představil v Národním divadle Moravskoslezském v Ostravě, Palacio de Bellas Artes v Mexico City či ve Slovenském národním divadle. V letech 2014–2018 působil též jako hlavní hostující dirigent Symfonického orchestru Českého rozhlasu v Praze. V letech 2013–2018 zastával funkci šéfdirigenta Plzeňské filharmonie, se kterou získal v roce 2017 ocenění Classic Prague Awards 2017 v kategorii Nahrávka roku za CD „Kompletní dílo pro violoncello a orchestr Bohuslava Martinů“. Následně se stal šéfdirigentem Filharmonie Bohuslava Martinů ve Zlíně a hlavním hostujícím dirigentem Plzeňské filharmonie. Spolupracuje i s dalšími předními symfonickými orchestry a je zván na významné mezinárodní festivaly. Od sezóny 2020/2021 do června 2025 byl šéfdirigentem Symfonického orchestru hl. m. Prahy FOK.

Joshua Brown (housle)

je oceňovaný kritikou i publikem po celém světě pro svůj bohatý zvuk, elegantní interpretaci a absolutní oddanost hudebnímu dílu (*La Libre*). Mezinárodní pozornosti dosáhl získáním 2. ceny a obou Cen publika na Queen Elisabeth Competition 2024 v Bruselu. Mezi jeho další úspěchy patří 1. cena na Global Music Education International Violin Competition 2023 v Pekingu a 1. cena s Cenou publika na Mezinárodní houslové soutěži Leopolda Mozarta 2019 v Augsburgu. Joshua debutoval s Cleveland Orchestra, o čemž Cleveland Classical napsal: „Brilantně zahrané a mistrně vystavěné, Brownův výkon prozkoumal každou emocionální nuanci... byl po celou dobu strhující.“ Pravidelně vystupuje s předními světovými orchestry a objevuje se na prestižních festivalech a koncertních pódiiích celého světa. Joshua vystudoval bakalářské a magisterské studium na New England Conservatory of Music pod vedením profesora Donalda Weilersteina a nyní si zde dodělává postgraduální studium. Předtím navštěvoval Almitu a Rolanda Vamos na Music Institute of Chicago. Joshua hraje na výjimečné housle Nicolò Amatiho z Cremony (cca 1635–1640), které mu byly zapůjčeny díky Mary B. Galvin Foundation a Stradivari Society. Tato organizace podporuje špičkové smyčcové hráče tím, že jim poskytuje mistrovské nástroje, které by jinak nebyly dostupné.

EDUKAČNÍ KONCERTY pro I. stupeň ZŠ a ZUŠ

26. ZÁŘÍ 2025 | 09:00
ZÁMECKÁ JÍZDÁRNA LEDNICE

26. ZÁŘÍ 2025 | 11:00
ZÁMECKÁ JÍZDÁRNA VALTICE

Komorní uskupení Moravia Brass Bandu (CZ)

Jiří Kokmotos (CZ) moderátor

Program: Moderovaný edukační dvojkonzert
„Co jsou žestě“ zaměřený na americkou hudbu

Edukativní koncert komorního uskupení Moravia Brass Bandu popularizuje hru na žestové nástroje mezi mladými posluchači. Koncert nejenže představuje žestové nástroje základní, jako jsou trubka, lesní roh, trombon a tuba, či příbuzné – pikolo trubku, křídlovku, eufonium, tenorovou tubu a další, ale ukazuje nástroje v jejich přirozeném prostředí. To znamená, že přináší dětem multižánrový přesah těchto zajímavých nástrojů pomocí aranžmá klasické, filmové, jazzové a folklorní hudby. Cílem je také obsáhnout souvislosti mezi českou dechovou hudbou a hudbou z celého světa se zaměřením na hudbu americkou. Koncert poutavě uvádí Jiří Kokmotos a nechybí bicí sekce, která podtrhuje atmosféru celého koncertu.

Děti ZŠ z Břeclavi (Poštorná a Charvátská Nová Ves) budou převezeny do Valtic speciálně vypraveným historickým vlakem ČD.

Komorní uskupení Moravia Brass Bandu

Moravia Brass Band je největší čistě žestové těleso v České republice. Komorní uskupení MBB vzniklo za účelem propagace žestových nástrojů u dětí a mladých lidí v programu „Co jsou žestě“. Uskupení tvoří devět hudebníků, členů Moravia Brass Bandu, a moderátor. Ve zhruba hodinovém programu se děti zábavnou formou dozvědí o podobě všech žestových nástrojů, včetně historických, jako jsou lesnice, parforsní rohy, borlice, trubky „aidovky“ a další. Moravia Brass Band vznikl v roce 2017. Za tu dobu se do jeho čela postavili přední dirigenti jako Chuhei Iwasaki, Robert Kružík nebo Heiko Mathias Förster. Díky nim i vysoké umělecké úrovni hráčů, kteří patří mezi nejlepší žestaře v naší zemi, se těleso rychle dostalo na festivaly jako Mezinárodní festival Pražské jaro, Moravský podzim, Mezinárodní hudební festival Špilberk, Concentus Moraviae, Smetanova Litomyšl, Svatováclavský hudební festival, Smetanovské dny, Festival Cuivres en Dombe ve Francii a v roce 2021 se stalo rezidentním orchestrem Brno Brass Festu. Moravia Brass Band také spolupracuje na projektech s různými hudebními tělesy a pravidelně vystupuje v Drážďanech, Mnichově a Curychu. O kvalitách orchestru svědčí, že si ho ke spolupráci vybrali i přední sólisté jako hornista Radek Baborák, trumpetista Berlínské filharmonie Gábor Tarkövi, Zoltán Kiss a další. Za tělesem stojí hráčsky i manažersky hornistka Kristýna Ratajová a trumpetisté Lukáš Daněk a Vít Němeček.

ZVLÁŠTNÍ PODĚKOVÁNÍ

VE SPOLUPRÁCI

NÁRODNÍ
PAMÁTKOVÝ
ÚSTAV

ZÁMEK
LEDNICE

ZÁMEK
VALTICE

TEXT AUF DEUTSCH

Doprovodný program

Hudebně-výtvarné dílny pro gymnázium Mikulov

30. ZÁŘÍ 2025 | 9:00-12:00 | GYMNÁZIUM MIKULOV

Kreativní výtvarné dílny v návaznosti na hudební téma pod vedením výtvarnice
MgA. Kateřiny Rutherford a ve spolupráci s chemičkou Mgr. Kristýnou Pernicovou

Děti budou seznámeny s tvorbou nejvýznamnější osobnosti české výtvarné scény – **Alfonse Muchy**. Výtvarnice **Veronika Remak** vybere z jeho uměleckého období jednu z technik, kterou mistr tvořil a do které bravurně zakomponoval mnoho skrytých symbolů, jakými jsou například ruka Fátimy, lotosový květ nebo růžový kříž. Děti si na jednotlivých symbolech osvojí výtvarnou techniku za poslechu skladeb současníků Alfonse Muchy **Clauda Debussyho a Jeana Sibelia**. Výsledkem kreativní dílny bude akrylový obraz inspirovaný Muchovou tvorbou.

Hudebně-výtvarné dílny pro ZŠ Valtice

1. ŘÍJNA 2025 | 14:00-15:30 | GALERIE KOREK

Kreativní výtvarné dílny v návaznosti na hudební téma pod vedením výtvarnice **MgA. Veroniky Remak**

Zveme malé tvůrce na jedinečné kreativní dílny plné hudby, barev a přírody! Společně se ponoříme do fascinujícího světa bratří Bauerových, talentovaných ilustrátorů z Valtic, kteří v 18. století vytvořili nádherný herbář s detailními akvarely rostlin z celého světa. Děti si vyzkouší techniku monotypu a otisku rostlin, díky nimž zachytí jemnost, strukturu i křehkou krásu přírody. Výtvarná tvorba se přirozeně propojí s hudbou, která dětem pomůže vnímat tvůrčí proces všemi smysly.

Hudebně-výtvarné dílny pro ZŠ Lednice

2. ŘÍJNA 2025 | 9:00-12:00 | ZÁMECKÁ JÍZDÁRNA LEDNICE – PŘEDNÁŠKOVÝ SÁL

Kreativní výtvarné dílny v návaznosti na hudební téma pod vedením výtvarnice **MgA. Zdeňky Žďárské Benešové**

Zajímalo vás někdy, jak mohli bratři Bauerové tak přesně zachytit barvy rostlin a zvířat, i když měli omezený čas na pozorování? Dokázali to díky barevným paletám, kde každá barva i její odstín měly své číslo. Nejmladší z bratrů, Ferdinand, tento kódovací systém přivedl k dokonalosti, neboť ho potřeboval pro práci v terénu při svých výpravách do dalekých krajů. Jako zdatný kreslíř nakreslil pozorovaný objekt a místo toho, aby kresbu hned vybarvil, popsal jednotlivé barvy čísly. Po návratu z cest pak převedl čísla zpět na barvy. Tuto techniku využijeme i v naší hudebně-výtvarné dílně. Děti si vytvoří vlastní číslovanou barevnou paletu a v lednickém zámeckém skleníku si, po Ferdinandově vzoru, připraví očíslovanou skicu, kterou si nakonec vybarví.

Děkujeme firmě KOH-I-NOOR HARDMUTH, a.s., za dodání potřeb pro výtvarnou činnost.

Přednáška: Bratři Bauerové: Rozmanitost živého světa

12. ŘÍJNA 2025 | 16:00 | ZÁMEK VALTICE – BÍLÝ SÁL

Přednášející: **Prof. Dr. Hans-Walter Lack**

Bratři Josef, Franz a Ferdinand Bauerovi se neproslavili pouze ilustrací herbáře, který je nyní ve sbírkách Lichtenštejnského knížectví a jenž je jedním z ústředních motivů 10. ročníku LVHF, ale cestovali po celém světě a jejich práce se stala zlatým standardem vědecké ilustrace, ať se již jedná o rostliny, zvířata, či lékařské nákresy. A právě jejich dílo a jeho rozmanitost bude ústředním tématem přednášky německého profesora botaniky Hanse-Waltera Lacka.

VE SPOLUPRÁCI

NÁRODNÍ
PAMÁTKOVÝ
ÚSTAV

ZÁMEK
VALTICE

Přednáška: Cesta amerických rostlin a dřevin do unikátní krajinářské kompozice Lednicko-valtického areálu

13. ŘÍJNA 2025 | 17:00 | NÁRODNÍ ZEMĚDĚLSKÉ MUZEUM, VALTICE

Přednášející: **Ing. Zdeněk Novák** generální ředitel Národního zemědělského muzea

V době vytváření Lednicko-valtického areálu bylo lichtenštejnskými knížaty na území jižní Moravy dovezeno mnoho vzácných rostlin nejen z Ameriky, z nichž některé jsou zde k vidění dodnes. A právě o jejich cestě z Nového světa až do našich končin promluví **Zdeněk Novák**, ředitel Národního zemědělského muzea a bývalý lednický zámecký zahradník.

VE SPOLUPRÁCI

NÁRODNÍ
ZEMĚDĚLSKÉ
MUZEUM

Přednáška: Architektura a hudba: OSTINATO a repetitivní struktury v architektuře

14. ŘÍJNA 2025 | 17:00 | GALERIE ZÁVODNÝ

Přednášející: **doc. Ing. Zuzana Ambrožová, Ph. D., & MgA. Přemysl Kokeš (Kokes' Ambro)**

Dvojice architektů, Remy Kokes a Zuzana Ambro, si všímá paralel mezi architekturou a hudbou a stejně jako americká minimalistická škola, v čele s Philipem Glassem či Stevem Reichem, opakují melodické motivy a staví na jejich shodnosti, a přesto rozdílnosti, tak i urbanismus by měl stavět na opakujičích se prvcích, které jsou sice individualizovány, ale přesto na sebe těsně navazují.

VE SPOLUPRÁCI

ZÁVODNÝ

KOKES'
AMBRO
STUDIO

Kapacita přednáškových sálů je omezená. Pro rezervaci vašeho místa pište na e-mail: prodej@lvhf.cz.

Gymnázium Mikulov

O založení gymnázia v Mikulově se zasloužil olomoucký biskup kardinál **František Dietrichštejn** a na jeho popud přišlo přímo z Itálie v červnu 1631 osm členů řádu piaristů, kteří začali psát historii školy. V 19. století prosadili piaristé zakládání filozofických učilišť jako mezičlánek mezi gymnáziem a univerzitou, a do Mikulova tak zamířilo mnoho studentů z Brna, Olomouce, ale i Slovenska. Ve škole byla rovněž vybudována cenná knihovna. Na konci 19. století byla škola předána do státní správy a roku 1900 odešel poslední piarista. Během války škola existovala, nicméně studentů ubývalo a české gymnázium bylo obnoveno v roce 1945. V novém tisíciletí byla škola rekonstruována a roku 2011 spojena se střední odbornou školou a učilištěm. Mezi nejvýznamnější absolventy školy patří hudebníci **Jan Antonín Brosmann** a **Šimon Kalous**, matematik **Kasián Halaša**, astronom **Oktavius Šofka** (zřídil na gymnáziu hvězdárnu), **Karl Renner** či biolog **Jan Evangelista Purkyně**.

Galerie Korek

Galerie Korek je součástí barokního domu ze 17. století. Nachází se v krásném klenutém prostoru zámecké brány ve Valticích, kam můžete vstoupit z valtického náměstí. Dům původně sloužil pro ubytování **knížecích návštěv, knížecí gardy a hudebníků** (1643–1802), funkcionářů dvora a později i k ubytování hostujících umělců z Vídně. Galerie Korek zde prezentuje současné umělce a jejich tvorbu. Snaží se propojovat současnou středoevropskou uměleckou scénu a přivést umění na periferii, do kulturně a historicky významného Lednicko-valtického areálu. Každoročně připravuje výstavy, doprovodné programy pro dospělé a děti i další zajímavé kulturní akce. Pravidelné komentované prohlídky a programy pro děti probíhají v období **květen–listopad vždy v sobotu od 10 do 18 hodin**. V případě zájmu je návštěva galerie v jiném termínu možná po předchozí domluvě.

Zámek Valtice – Bílý sál

Valtický zámek vznikl rozšířením původního hradu, který byl pravděpodobně založen v 11. století. Od konce 14. století až do doby poválečné konfiskace sloužil jako sídlo vládnoucích knížat z rodu Lichtenštejnů. Jeho impozantní rozměry a nádherná barokní výzdoba stále svědčí o tom, že zde bývala rezidence jednoho z nejmocnějších šlechticů v rámci podunajské monarchie. **Bílý sál**, který je součástí této majestátní zámecké budovy, představuje víceúčelový prostor v přízemí, nacházející se přímo u vstupu do zámku. S bezbariérovým přístupem, vlastními zázemím a toaletami nabízí skvělou flexibilitu pro různé události.

Národní zemědělské muzeum

Základy budovy dnešního muzea pocházejí pravděpodobně ze 17. století, kdy se společně se stavbou kostela za knížete **Karla Eusebia z Lichtenštejna** formovalo i valtické podzámčí a komplex několika budov sloužil hospodářské správě lichtenštejnských statků. Koncem 19. století byl sjednocen vzhled domů na náměstí a budova muzea byla značně přestavěna. V polovině minulého století zde sídlil internát Státní rolnické školy, avšak v 70. letech byla budova uzavřena a začala chátrat. V 90. letech získalo budovu Národní zemědělské muzeum a po značných rekonstrukcích sem roku 1994 přesídlilo expozici z Lednického zámku. Další rozsáhlou přestavbou prošel objekt v letech 2018 a 2019, kdy díky evropským fondům vznikly tři nové expozice a byly zlepšeny podmínky pro práci kurátorů i pro uchování sbírkových předmětů v depozitářích. Tento projekt dostal třetí místo v kategorii Muzejní počin roku 2019 v soutěži Gloria musaealis.

Galerie Závodný

Galerie Závodný je soukromá galerie otevřená roku 2011, která vystavuje české i zahraniční autory, avšak zaměřuje se primárně na geometrické a minimalistické umění a české umělce, kteří odešli do exilu. Velká část vystavovaných prací je nabízena k prodeji a otevírá příležitost pro instituce i soukromé sběratele. Samotný objekt Galerie se snaží respektovat původní historickou zástavbu, avšak stále být současnou. Jednoduchá budova plynule navazuje na okolostojící bytové domy i hradby a odstoupením stavby v úrovni patra zachovává výhled na mikulovský zámek. Vnější stěny i střecha jsou obloženy přírodním vápencem z chorvatského ostrova Brač, který je svojí strukturou podobný vápenci, z něhož je utvořena celá Pálava. Vnitřní prostory tvoří dvě podlaží, jsou otevřené a maximálně využívají denního světla. V přízemí Galerie se nachází kavárna a v prvním patře amfiteátr, využívaný při pořádání komorních koncertů.

alcaGROUP

Síla podnikání spojená s vášní pro inovace.
Vytváříme nejen produkty, ale i příběhy úspěchu.
Spojujeme řemeslo s kulturou a podporujeme LVHF.
František Fabičovic a Radka Prokopová

www.alcagroup.cz

Energie pro dnešek
a **budoucí** generace

MND

www.mnd.eu

Z rukou mistrů,
v rytmu tradice

Květná
1794

PIVOVAR
L°LEDNICE

AF
G
servisní

Kavárna
jen kvete

vedle
květinářství

Příležitost pro všechny:

 k nezaplacení

Podnikání je úspěšnější, když máte ty
správné sousedy. Nástroj Kde začít podnikat
od Mastercard vám ideální místo
pro podnikání najde.

kdezacitpodnikat.cz

stom ma

**Precizně,
profesionálně
a s úsměvem.**

INTERDISCIPLINÁRNÍ STOMATOLOGIE
PRAHA | BŘECLAV | HODONÍN | MIKULOV

www.stomma.cz

SOLODOOR®
dveře a zárubně

Se vstupenkou na koncert
15% sleva

Přijďte s festivalovou vstupenkou do značkových
prodejen SOLODOOR a získejte 15 % slevu na dveře
a zárubně v povrchu SOLO MATRIX.

www.solodoor.cz Akce platí do 31.10.2025

Spaces Synett

Become

Places

www.synett.cz

dr
automobiles

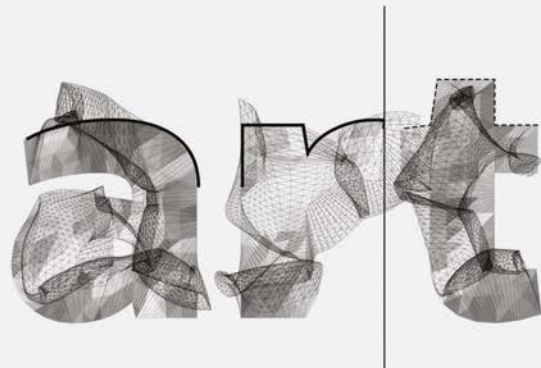
**ITALSKÁ
SYMPHONIE**
V PLNÉ VÝBAVĚ

www.drautomobiles.cz

ČT **art**
každý den
od 20 hodin

www.ctart.cz

Česká televize
Hlavní mediální partner

**informace,
které jsou vám
nejblíž**

**Vyberte si
svůj region.**

deník.cz

MWF
MARIO
WILD
FLOWERS
DECOR
CONCEPT
STORE

FOTO: FILIP ŠLAPAL

MARIO WILDFLOWERS
CONCEPT STORE
DLOUHÁ 16
PRAHA 110 00

INSTA: MARIO WILDFLOWERS
T. 00420776280628

Č A F
ČESKÁ ASOCIACE
FESTIVALŮ

czaf.cz

4+4dny v pohybu

Blues Alive

Colours of Ostrava

Concentus Moraviae

Folkové prázdniny

**Lednicko-Valtický
hudební festival**

Hudební festival Znojmo

JazzFestBrno

Letní Letná

MHF Lípa Musica

Moravský podzim

Prague Sounds

Respect

Slunovrat

Svatováclavský hudební festival

Tanec Praha

United Islands of Prague

Lednicko-Valtický hudební festival
je hrdým členem České asociace festivalů.

**Přinášíme
Vám
svět umění**

LEDNICKO-VALTICKÝ HUDEBNÍ FESTIVAL DĚKUJE
VŠEM SVÝM PARTNERŮM A MECENÁŠŮM.
BEZ VÁS BYCHOM NEBYLI TÍM, ČÍM JSME. DĚKUJEME!

GENERÁLNÍ PARTNER

ZA PODPORY

BŘECLAV

LEDNICE

VALTICE

MIKULOV

B | R | N | O |

HLAVNÍ PARTNEŘI

PARTNEŘI

OFICIÁLNÍ DOPRAVCE

HLAVNÍ MEDIÁLNÍ PARTNEŘI

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI

VE SPOLUPRÁCI

ZVLÁŠTNÍ PODĚKOVÁNÍ

PRODUKTOVÍ PARTNEŘI

VINAŘSTVÍ FESTIVALU

MECENÁŠI

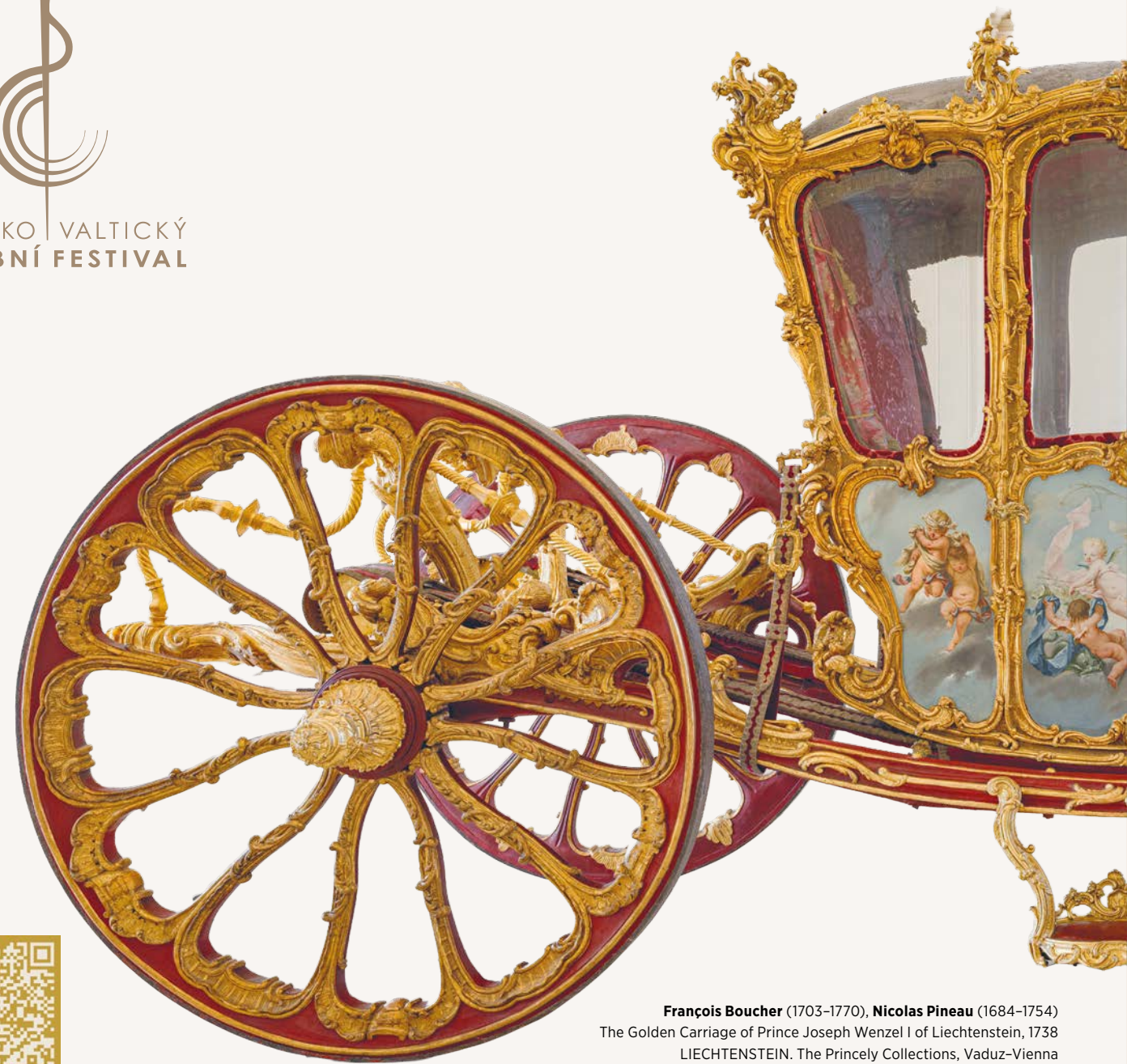
MUDr. Miloš Albrecht, chirurgická ambulance s. r. o. | Zdravotní pojišťovna ministerstva vnitra ČR | Ing. Petr Lucký
| Generali penzijní společnost, a. s. | Kelemen s. r. o. | Schmidt reality s. r. o. | Nadační fond Ze srdce PVZP | MUDr. Luboš Oliva
| Svatopluk Pěček | JARRYG STORE | JUDr. Jiří Balašík | MUDr. Milada Dostálová | Klenoty Opluštil s. r. o.

LEDNICKO VALTICKÝ
HUDEBNÍ FESTIVAL

TEXT AUF DEUTSCH

François Boucher (1703–1770), **Nicolas Pineau** (1684–1754)
The Golden Carriage of Prince Joseph Wenzel I of Liechtenstein, 1738
LIECHTENSTEIN. The Princely Collections, Vaduz–Vienna

POZVÁNKA NA 11. ROČNÍK LEDNICKO-VALTICKÉHO HUDEBNÍHO FESTIVALU 2026

XI

OD ZÁŘÍCÍHO BAROKA K HUDBĚ MODERNITY: FRANCOUZSKÁ CESTA ZLATÉHO KOČÁRU

Srdečně vás zveme na 11. ročník Lednicko-valtického hudebního festivalu, který se v roce 2026 ponese v duchu francouzské elegance a evropské kulturní diplomacie 18. a 19. století. Hlavní inspirací se stal zlatý kočár knížete Josefa Václava z Lichtenštejna – symbol moci, vkusu a vznešené reprezentace.

V prosinci 1738 slavnostně přijel ke dvoru Ludvíka XV. císařský vyslanec ve svém zlatém kočáře – reprezentant středoevropské kultury, vytříbeného vkusu a diplomatické důmyslnosti. Jeho příjezd v šesti honosných kočárech, tažených spřeženími z lednických hřebčinů a doprovázený výpravnou dvorskou výbavou, se stal nejen okázalým ceremoniálem, ale především promyšleným gestem kulturní diplomacie.

Tento odkaz ožije i v samotném programu festivalu. S velkým potěšením přivítáme **Orchestre, Chœur et Académie de l'Opéra Royal de Versailles** pod vedením **Gaétana Jarryho**, který spolu s výjimečnými sopranistkami **Catherine Trottmanna Anou Vieirou Leite** uvede duchovní díla *Leçons de Ténèbres* a *Miserere* od **Françoise Couperina**. Francouzský repertoár v kontextu české barokní tradice představí **Collegium 1704** s **Václavem Luksem**, jehož interpretace spojuje historickou přesnost s uměleckou hloubkou, a **Collegium Marianum** pod vedením **Jany Semerádové**, které vystoupí 19. září na festivalovém prologu v Zahradním paláci ve Vídni, kde bude k vidění i slavný zlatý kočár.

Po několika letech se na festival vrátí houslistka **Cosima Soulez Larivière**, jejíž osobitý recitálový program slibuje silný hudební zážitek. Závěrečný galakonzert pak bude patřit světové sopranistce **Sandře Hamaoui** a ikonickému **Ravelovu Boleru**, jehož slavnostní provedení v podání **Filharmonie Bohuslava Martinů** nabídne důstojné a emotivní zakončení celého festivalu.

Naší velkou radostí je exkluzivní hudební cesta do Versailles, kterou pořádáme ve spolupráci s **Château Versailles Spectacles** jako poděkování našim klíčovým podporovatelům a mecenášům. Ti budou mít jedinečnou příležitost zažít nejen královskou operu přímo v prostředí zámku Versailles – místa, kde se psala evropská hudební historie.

V roce 2026 bude festival poctou kultivované reprezentaci, osvícenému mecenátu i evropské kulturní identitě, která se formovala nejen na diplomatických dvorech, ale také na koncertních pódii. Jak o knížeti Josefu Václavovi pronesla sama císařovna Marie Terezie: „*Byl to muž, jakého již nelze nalézt.*“ (1772)

Těšíme se na Vás v Lednicko-valtickém areálu.

Jiří Partyka ředitel Lednicko-valtického hudebního festivalu

Vydal LVHF, z. s.,
Zámecké náměstí 68,
691 44 Lednice

Grafický návrh a zpracování Lucie Šípková

Supervize Erika Partyková

Texty a jazyková spolupráce Kristina Pavlicová

Překlad Lilly Koppatsch, Jiří Čevela

Foto Pavel Kristian jr. (Jiří Partyka, lokace LVHF), Opera Marek Olbrzymek (Ensemble Opera Diversa, Gabriela Tardonová), Dominik Bachůrek (Komorní uskupení Moravia Brass Bandu), Jan Brody (Ayla Bárťová), Jana Plavec (Matteo Hager), Dita Pepe (Janáčkova filharmonie Ostrava), Anastasia Chernyavsky (Francesco Lecce-Chong), Sasha Gusov (Boris Giltburg), Ksana Fedorová (Bella Adamova), Pepíno Hurta (Škampovo kvarteto), Studio Impress (Brandon Ridenour), Pierre Lidar (Mark Dover), Julian de la Chica (Ahmed Alom), Pavel Hejný (Orchest Berg), Karel Šuster (Peter Vrábel), Steve Weiss (Rachel Breen), Petra Hajská (Pavel Haas Quartet), Daniel Havel (Martinů Voices), Adams Photos (Kings Return), Petr Dyrč (Hipocondria Ensemble), Libor Makrlík (Marta Fadljevičová, Martin Vacula), Karolína Štursová (Helena Hozová), Tomáš Lajtkep (Čeněk Svoboda), Brenkus (Slovenská filharmonie), Lenka Hatašová (Tomáš Brauner), Sebastian Orr (Joshua Brown), archiv osobností a archiv LVHF

Písmo Palyfair Display, Gotham Narrow

Tisk MiniMaxStudio

1. vydání, 2025, 1. náklad 1500 kusů

Tým LVHF

Jiří Partyka (umělecký a výkonný ředitel), Marek Jaroš (produkce a logistika), Kryštof Režňák (asistent produkce), Radim Bundálek (produkce, transfery), Kateřina Klimánková (umělecká produkce), Martin Klimánek (stage manager), Erika Partyková (marketing, produkce tiskovin), Anna Burianová (péče o dárce a granty, produkce), Lucie Šípková (art direktor), Hana Sternwaldová Čermáková (PR), Anna Mullerová (předprodej), Sabina Zelinková (asistentka prodeje), Filip Nejezchleba (SEO, IT), Olga Molnárová (ekonom), Dana Botková (administrace spolku LVHF, z.s.), Pavel Kristián jr. (foto), Kristina Pavlicová (korektorka), Lukáš Pavlica (muzikologická konzultace), Lilly Koppatsch, Jiří Čevela (překlady), Zdeněk Vrbík (asistent–dramaturg), Jakub Hotař a Dušan Hanuš (promo video LVHF 2025), Jakub Mayer – Czello films (video), Filip Rajchman – Tonstudio Rajchman (technický servis), Jiří Maděra – ELMA art, s.r.o. (technika), Aleš Dvořák (zvuk), LVApartners, s.r.o. (produkční servis)

Informace o programu a vstupenky on-line na www.lvhf.cz nebo www.lvmf.eu

Telefonické a emailové rezervace +420 774 710 621 | prodej@lvhf.cz

Prodejní místa TIC Brno, Břeclav CK Travel Club, TIC Lednice, TIC Mikulov, TIC Valtice | Prodejní místa GoOut (Praha, Brno, Ostrava, Plzeň)

Sledujte nás na sociálních sítích!

facebook.com/lvhf.cz, facebook.com/LVMF.eu

youtube.com/LVHFcZ

lvhf.cz

Změna programu vyhrazena.

LEDNICKO | VALTICKÝ
HUDEBNÍ FESTIVAL

www.lvhf.cz